

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΥΝΤΙΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016 Άγγραφου Προφήτου, Θεοφανούς βασιλίσσης, Μοδέστου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, Μαρίνου Μάρτυρος ΕΤΟΣ ΝΣΤ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2144

Η Ελλάς κάτω από την δαμόκλειον σπάθην του προσφυγικού προβλήματος

Καθημερινά κατακλύζεται ο γραπτός και ο ηλεκτρονικός τύπος με ειδήσεις σχετικά με το προσφυγικό πρόβλημα, πρόβλημα το οποίο ταλανίζει την ελληνική κοινωνία εδώ και αρκετά χρόνια και το οποίο όλο και γιγαντώνεται. Σύμφωνα με τα στοιχεία του παραρτήματος της υπηρεσίας του ασύλου των Ηνωμένων Εθνών στην Ελλάδα, ο αριθμός των προσφύγων που έφτασαν στην Χώρα μας το 2015 ήταν 856. 723, εν σχέσει δέ με το 2014, όπου οι πρόσφυγες ήταν 41.065, μεγαλύτερος κατά είκοσι φορές. Ένα νούμερο πραγματικά εντυπωσιακό, αν αναλογισθούμε ότι στην Ίταλία, την δεύτερη πύλη εισόδου προσφύγων στην Ευρώπη έφτασαν συνολικά το 2015 153.600 πρόσφυγες. Διαβάζουμε σχετικά με τους πρόσφυγες στα δημοσιεύματα ότι απειλούν να κάψουν τις σκιές τους με σκοπό να ζεσταθούν, για ηλικιωμένους γυναίκες που κάρκιναν με τα εγγόνια τους στην προσπάθειά τους να μαγειρέψουν με καζάνι, για ξυλοδαρμούς λόγω θρησκευτικών και εθνικών αντιθέσεων, για κλοπές και βιαιοπραγίες, για παιδιά τα οποία εκδίδονται, για να εξοικονομήσουν χρήματα με στόχο να φύγουν για την Γερμανία. Είναι πραγματικά δραματική η κατάσταση που βιώνουν οι άνθρωποι αυτοί και μάλιστα τώρα τον χειμώνα. Άνθρωποι οι οποίοι στην πλειοψηφία τους προέρχονται από έμπολεμες περιοχές και αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον, ειρήνη και γαλήνη και αντί αυτού το δράμα τους συνεχίζεται μη γνωρίζοντας ακόμα και ποιά θά είναι το τέλος του.

Η εξέπλωση αυτή των προσφύγων, σύμφωνα με διεθνείς Οργανισμούς, συνιστά την μεγαλύτερη μαζική μετακίνηση πληθυσμού στην πρόσφατη ιστορία, αλλά και μία από τις σημαντικότερες ανθρωπιστικές κρίσεις που έχει να αντιμετωπίσει η Ευρώπη στην μεταπολεμική εποχή. Κρίση την οποία από ό,τι φαίνεται θα την διαχειρισθί στο μεγαλύτερο μέρος της η Ελλάδα.

Έτσι τίθεται το ερώτημα: έχουν οι Έλληνες μία σαφή γνώση του μεγέθους του προβλήματος; Γνωρίζουν ποιά είναι στην πραγματικότητα τα αίτια του, ποιές επιπτώσεις θα έχει στην ελληνική κοινωνία και –γενικότερα– εάν οι φορείς της ελληνικής κοινωνίας, δηλαδή η ελληνική Κυβέρνηση, ο πολιτικός κόσμος, η Εκκλησία, η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι έτοιμοι να το αντιμετωπίσουν; Και να φαντασθούμε ότι σήμερα στην Τουρκία βρίσκονται 3.000.000 άνθρωποι με σκοπό να περάσουν απέναντι, δηλαδή στην Ελλάδα! Σέ γενικές γραμμές, όπως αποδεικνύουν οι εκθέσεις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Εύλαβεις, πτωχοποιημένοι Έλληνες ως προσέξωμεν

ΑΓΑΘΗ ΑΓΓΕΛΙΑ Η ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ;

«Κορμός Ορθοδοξίας» ή «καραμέλα» παραπλανήσεως, τα νέα Προγράμματα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών; - Ο κ. Γαβρόγλου συνεχίζει την τακτική του κ. Φίλη. - Παραπλανούν τον λαόν όσοι υποστηρίζουν ότι τα νέα Θρησκευτικά είναι Ορθόδοξα. - Τα νέα Θρησκευτικά συνιστούν άγριον της Ορθοδόξου πίστεως.

Τού κ. Παναγιώτου Τσαγκάρη, Γενικού Γραμματέως της Πανελληνίου Ένωσης Θεολόγων

Ο νέος Υπουργός Παιδείας κ. Κώστας Γαβρόγλου, μιλώντας στη Βουλή στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2017, δήλωσε ότι: «Τα νέα προγράμματα για τα Θρησκευτικά είναι συμβατά με τις σύγχρονες διδακτικές μεθόδους και επιστημονικά τεκμηριωμένα ως προς τις γνώσεις για τις άλλες θρησκείες, με κορμό βέβαια την Ορθοδοξία» (9/12/2016). Μετά από αυτές τις δηλώσεις είναι σαφές, ότι ο κ. Γαβρόγλου, μπορεί να εμφανίζεται πιο προσεκτικός και πιο ήπιος στη συμπεριφορά του, αλλά είναι ίδιος και απαράλλακτος στην ιδεολογία και στην γραμμή με τον προκατόχου του κ. Φίλη.

- Συνεχίζει και αυτός να παίζει «έν ου πιακιστό» στο τόσο σημαντικό για τα έλληνορθόδοξα παιδιά θέμα της διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών και να μη ακούει ούτε να λαμβάνει υπόψη τις αληθινά επιστημονικές γνώμες των ειδικών παιδαγωγών που ασχολήθηκαν και ασχολούνται με όλες τις πτυχές του θέματος.

- Συνεχίζει να ακούει μονομερώς την πλευρά των Συντακτών των Προγραμμάτων και όχι την πλευρά των Θεολόγων και της Εκκλησίας, που έχουν τον πρώτο - και από πλευράς θεολογικής και από πλευράς παιδαγωγικής και διδακτικής - λόγο, όσον αφορά στην εφαρμογή όλων αυτών των «κάκων»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Να μη υποκύψουν οι ταοί της Εκκλησίας εις τους άθεις

Τού κ. Κωνσταντίνου Εύαγγ. Μπινιάρη, Διπλ. Ήλεκτ. Μηχανικού Παν. Aachen.ΜΔΕ Τεχνολ. Πυρηνικών Αντιδραστήρων Παν. Aston Bermingham

Σχετικά με την προσπάθεια αντικατάστασης του μαθήματος των Θρησκευτικών διά της θρησκευτολογίας από τους άθεις πολιτικούς θα ήθελα να σημειώσω τα εξής.

1. Η Πολιτεία σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα εις το άρθρο 16 παρ. 2 έχει περιλάβει την εξέλιξ διατάξη.

«Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ήθικη, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της Εθνικής και Θρησκευτικής συνειδήσεως».

Όπως παρατηρούμε όσον αφορά την θρησκευτική, δεν όμιλει περί αγωγής (δηλ. περί άπλης διδασκαλίας) αλλά περι θρησκευτικής συνειδήσεως. Δηλαδή οι Έλληνες μαθητή δεν άρκει να μάθουν κάποια στοιχεία της Χριστιανικής θρησκείας αλλά και να έννοτηριστούν και να τους γίνουν συνείδηση. Έπομένως άκόμη και κάθε περιορισμός του μαθήματος των Θρησκευτικών και όχι μόνο η κατάργηση είναι αντίθετος προς το σύνταγμα και είναι άκυρος.

Εκτός του Συντάγματος και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Δίχως σχόλια, υπονοούμενα και υπαινιγμούς εκ μέρους της στήλης μας; Μὲ ποιὲς «εύκαιριες» και διατὶ οὐ Μασόνου ἀναφέρουν εἰς τὰ ἐντυπὰ τους τὸ ὄνομα τοῦ σημερινοῦ Οἰκ. Πατριάρχου μας; (Μήπως μᾶς ἔχουν πιάσει ἐν τέλει «εἰς ὕπνον βαρύνουσαι»;) 3ον

Εἰς τὰ δύο ἐδῶ προηγηθέντα ποιντήρια μᾶς εἴπαμε στὸν πρόλόγῳ τους, ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς προσπαθεῖ ἐπιτηδεῖν να προσελκύσει στοὺς κόλπους του ὑψηλόβαθμους καὶ ὑψηλόπληκτους «κυρίως» κληρικούς μᾶς ἢ καὶ ἀπλῶς να «βοηθήσει» οικονομικῶς τῆς Εκκλησίας μᾶς. Καὶ πιστεύουμε πῶς τὸ κάνει αὐτὸ ἡ Μασονία, γιὰ νὰ εἰπεί, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, ὅτι, νᾶ, ἡ ἐκκλησιαστικὴ «καταδίκη» τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀπὸ τὸ ἐτος 1933 εἶναι ἀστοχη, ἀφοῦ ἐμεῖς βοηθήμε τὴν Εκκλησίαν!

Ἡ Μύηση ὅμως κληρικῶν μᾶς στὴ Μασονία ἔχει ἄλλους σκοποὺς, βαθεύοντας καὶ σκοτεινούς.

Συνεχίζουμε μὲ τὸ θέμα μᾶς μὲ σειρά χρονολογική.

1995 "Ἐδωσαν εἰς τοὺς Μασόνους τὰς ἐπισήμους θέσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν!...

Στὸ τεκτονικὸ ἐντύπου **Ἐνήμερωση**, τοῦ «Συνδέσμου Μικτὸς Τεκτονισμός» [=μασονικὸ Σῶμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὁμοῦ], ἔτος 1995, τ. 6, σελ. 11, σὲ ἄρθρο ὑπὸ τὸν τίτλο **Προσκύνημα στὴν Κωνσταντινούπολη**, διαβάζουμε μεταξὺ ἄλλων τὰ εξῆς:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Όταν μεταφέρεται Ἱερὸν Σέβασμα (Ἱ. Λείψανον ἢ Ἱ. Εἰκὼν) νά μὴ ὑπάρχουν παγκάρια καὶ ταμεῖα, τὰ δέ κεριά νά διανέμονται ΔΩΡΕΑΝ

Τοῦ κ. Γεωργίου Παππά

Δὲν ὑπάρχει καμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴν Πλουσία Χάρι, ποὺ διώριζον τὰ Ἱερὰ Κεμήλια τῆς πίστεως μᾶς (τὸ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, μᾶς προσέζηνε εὐχάριστη ἐκπλήξις ἕνα ἀσύνθετος γεγονός.

Πρὸ τῆς Εἰκὼνος τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Τέμπλο, ὑπῆρχε μεγάλος **ἀργυρόδοτος Σταυρός**, ἐντὸς διαφανοῦς **ἀσφαλισμένης** θήκης, καὶ μὲ σύστημα **συναγεμυῶν**. Ἡ μικρὴ ἐπιγραφή ἐξηγοῦσε ὅτι, ἐντὸς τοῦ Σταυροῦ, ὑπῆρχε **τεμάχιον Τιμίου Ξύλου**.

Τὶ ὑπέροχη πράγμα! Ὅλοι οἱ πιστοὶ τῆς **ἐνορίας**, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Πρωτευούσης, δύνανται νὰ προσέλθουν καὶ νὰ λάβουν τὴν Χάρι τοῦ **Παναγίου** Σταυροῦ, χωρὶς οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνση καὶ τὴν παραμικρὰ ταλαιπωρία ποὺ συνεπάγεται ἡ ἀναμονὴ σὲ πολὺωρες οὐρές.

Τὶ ὑπέροχη σκέψις καὶ πόσο πνευματικὴ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς!

Μετά ἀπὸ μικρὴ ἔρευνα, διαπιστώσαμε μὲ πολλὴ χαρὰ, ὅτι τὸ ἴδιο πρᾶγμα συμβαίνει καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους ἱεροὺς Ναοὺς τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ὡς θησαυροὺς κατέχουν Ἁγία Λείψανα, Ἱερὰς Εἰκόνες κ.τ.λ..

Νὰ καταγράψουμε πῶς, τὰ Ἱερὰ Λείψανα, κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομο, εἶναι πηγαὶ πνευματικῶν **ναμάτων** καὶ **θησαυροί** περιουσίας ἀνάλωτοι καὶ ὅποιοι πλησιάζει αὐτὰ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

• **ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ:** Ὁ **ἐπιστήμων** τῆς **Ιερωσύνης**. Γράφει ὁ κ. Νικόλαος Σακαλάκης. Σελ. 3.

• **«Τὰ γονίδια τῶν Νεάντερθ»**. Τοῦ κ. Ἀθανασίου Β. Ἀβραμίδου, Ἀμ. καθ. Παθολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Σελ. 4.

• **Παπα-Νικόλαος Ζάχος:** Ὁ **ἐνάρτετος**, ἀφιλοχρήματος καὶ **υπερπολυτέκνος** ἱερεὺς. Τοῦ κ. Γεωργίου Ο. Μηλίστη, διδασκάλου. Σελ. 5

• Ὁ **Γέρων Γαβριήλ** διὰ τὸν παπισμὸν καὶ τοὺς φιλοπαπικούς. Σελ. 5

Ἡ **Εκκλησία** δὲν πρέπει νὰ ἐκκοσμικευθῇ, οὐτε νὰ ἐπιλέξει τὸ δρόμο τοῦ **νεωτερισμοῦ**, οὐτε νὰ **ἐντυπωσιάζεται** ἀπὸ **κάθε** **νέο** ποὺ **ἐμφανίζεται** μετὰ τὴν **πρόοδο** τῆς **ἐπιστήμης** καὶ **τεχνολογίας**. **Αντίθετα**, πρέπει νὰ **μείνει** **σταθερὴ** στὴν **παράδοσιν** τῆς καὶ **στοργικῆς** στοὺς **ἀνθρώπους**.

Ἐπιφυλάξεις ὡς ὁρθόδοξου τύπου Περί ἀποφυγῆς τῆς θεολογίας

Τοῦ κ. **Ἡλίας Σουτζίδη**, θεολόγου ἐκπαιδευτικοῦ

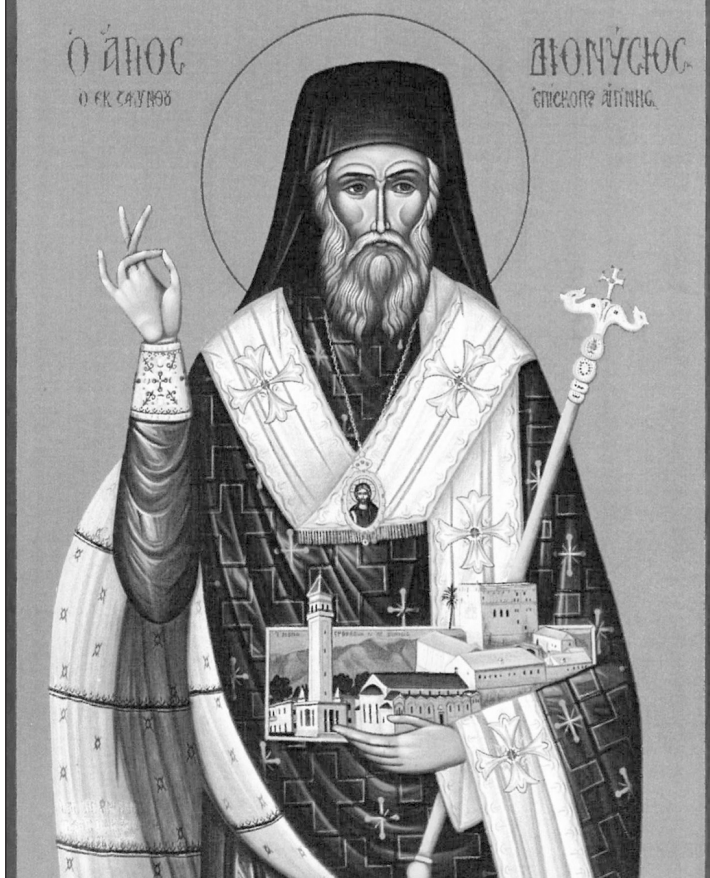
2ον

Θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὑπάρχουν δυστυχῶς καὶ Πνευματικοὶ ποὺ **βαυκαλίζονται** τὰς πνευματικὰς τοὺς τέκνα, ἐνῶ γνωρίζουν ὅτι αὐτὰ ἐπιμελῶς ἀποφεύγουν τὴν τεκτονισμὸς ἐστὶν ὡς ἡ χρήση προφυλακτικῶν τεχνητῶν μέσων, ὅπως καὶ τῆς διακειρομένης συνουσίας[16] καὶ ἐντούτοις ἀπὸ ἐγγονία νὰ μὴ τοὺς στεναχωρήσῃ ἡ ἀκόμα χειρότερα, ἀπὸ φόβου μήπως τοὺς χάσουν ἀπὸ "τελάτες", δὲν προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἀπεμπλέξουν ἀπὸ τὴν πλάνη ἀπὸ αὐτὰ, ἀλλὰ ἀντίθετως, μετὰ πλάνηθους βαυκαλισμοὺς καὶ ὁλέθριες πνευματικὰς

νοθεσίες, τοὺς ἀφήνουν νὰ ζοῦν στὴν ἀμαρτία καὶ σὲ μία ψευδαίσθηση καὶ ἐπίφορα πνευματικῆς ζωῆς, ἐχόντας ὡστόσο καὶ μυστηριακὴ ὅπως νομίζουν- ζωῆ, με συνχόντατὴ μάλιστα προσέλευσιν στὰ ἄχραντα Μυστήρια, με τὴν ἀδεία φυσικὰ πάντοτε καὶ εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ τοῦ πατέρα.

Μετὰ ἐπιπρέπει δοκιμασίες ὁ Θεὸς εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀνδραγόμεναι-στε ποῖος εἶναι ὁ λόγος τοῦ, συμ-βαίνουσι ὅλα αὐτὰ; Μητὺν ἀραγε εἶναι τὸ "καμπανάκι" τοῦ Χριστοῦ προκειμένου νὰ ζυτνήσῃμεν ἀπὸ τὸ ληθαρῶν τῆς λανθάνουσας ἀμαρτίας ποὺ εἶναι μάλιστα ἐπικαλυμμένη μὲ ἕνα πνευματικὸ μαν-

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Τὴν 17ην Δεκεμβρίου ἡ Εκκλησία μᾶς τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης.

Ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπάδουσα πρὸς τὴν παράδοσιν τοῦ Πατριαρχείου

Αριθμ. Πρωτ. 1153
Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰαν ἀγαπήτε καὶ πεπιτθόθετε ἀδελφε καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετρίτης κύριε Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κα-τασπαζόμενοι, ὑπερῆδιστα προσαγορεύοιμεν.

Τυχάντες πανθομολογούμενοι, ὅτι ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Εκκλησία, ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική, ἀποφαίνεται καὶ ἀποφασίζει τὰ κατὰ τὸ δόγμα καὶ τὸ πολίτευμα αὐτῆς ἐν Ἱερᾷ Συνόδῳ, τοπικαίς, ἐυρυτέροις, Μετρίσιν ἢ Ἀγίαις καὶ Μεγάλαις, καὶ ἐν Οἰκουμηνikaίς, αἱ δὲ διὰ τῆς ἐπικλήσεως καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ λαμβανόμεναι Συνοδικαὶ ἀποφάσεις ἀποτελοῦσι μίαν φωνήν, ὡς ἀποφαινεται καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, γράφον ὅτι "μία ἐν Ἐκκλησίᾳ, δεῖ φωνὴν εἶναι ἅει" (Εἰς Ἀ' Κορινθίους ΛΣΤ', Ρ.Γ. 61, 3315).

Τῆς ἐκκλησιολογικῆς ταύτης καὶ κανονικῆς ἀρχῆς τοῦ συνοδικῶς διασκέπτεσθαι καὶ ἀποφαινέσθαι οὕτως τοῦ ἀκρόνυνον ἰθὺς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ σωτηριώδους ἀποστολῆς καὶ μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Εκκλησίας, ἐπικοινωνοῦμεν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἰαν ἡμῖν ἀγαπήτην καὶ περισπούδαστον Μακαριότητα καὶ τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί, ἐν τῇ εὐθύνῃ ἡμῶν ἐπὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς ἐν Κρήτῃ συνελευσούσης Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, καὶ ὡς φύλακος τοῦ Δόγματος καὶ τῆς κανονικῆς ἐν τῇ κατὰ Ἀνατολὰς Εκκλησίᾳ τάξεως, πείθεμαι ὑπὸ τὴν προσοχὴν Ὑμῶν τὸν ἀκόλουθον προσωπικὸν ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μητρος Ἐκκλησίας σοβαρὸν προβληματισμόν.

Περὶ ἐρχονται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Μετρίτητα προσωπικὸς ἐκ διαφόρων πηγῶν πληροφόρηται ὅτι ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Θεόδωρος Ζήσης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὁμόφρονες κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, διὰ τοῦ διδοικτύου καὶ τῶν διαφόρων μέσων γενικῆς ἐνημερώσεως, περιερχόμενοι καὶ δὲ διαφόρους ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Εκκλησίας, προσκαλοῦσι τοὺς ἀδελφούς Προκαθημένους καὶ τοὺς ποιμένες, ἀλλ' ἰδιαιτέρως τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Λαόν, εἰς ἀνταρσίαν καὶ ἀψιφισβήτησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Κρήτῃ ἐν ἐυλογίας καὶ ἐν ἐπιτυχίᾳ συνελθούσης Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Εκκλησίας, ἡ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ὁποίας συμβολὴ τῆς Ὑμετέρας προσφιλοῦς Μακαριότητος καὶ τῆς Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἀγιωτάτης Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν οἰκοδομητικὴ καὶ συντελεστικὴ τῆς ση-μειώσεως ἐπιτυχίας.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἥρκει τὸ διαβρωτικὸν συνειδήσεων καὶ προκαλοῦν σκανδαλισμὸν ἀνέρον ἐργὸν τῶν ἐυαρίθμων τούτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἱ πληροφάνειαι αὐταί, μὴ διαμεσθεύσαι μέχρι σήμερον ὑπὸ πινος, ἀναφέρουσιν ὅτι ἥδη ἀντιπροσωπία ὑπὸ τὸν μνημονευθέντα ἀνωτέρω κληρικὸν ἐπεσκέψθη τὰς Ἀγιωτάτας Ὁρθοδόξους Εκκλησίας τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γεωργίας, καθὼς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν τῆς Μολδαβίας, καὶ προέβη εἰς ἀναστάσεων τοῦ ἐκέλευε πληρωμάτων, γενομένη ἀτυχῶς δεκτὴ καὶ ὁ ἀδελφὸν Προκαθημένον καὶ Ἱεραρχὸν τῶν ἐιρημένων Εκκλησιῶν. Ἐπὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

εἶναι κανεὶς νὰ ἀπορρίπτει ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἀριστὶ αὐτὴ τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας προσπαθώντας μετὰ διάφορους τρόπους νὰ συμβιβάζει τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ ἐμμένει ἐγωιστικὰ σὲ αὐτὸ ποὺ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ καὶ νομίζει ὡς σωστό, ἐθελθροσκοπεύοντας[19] καὶ προσαρμόζοντας τὸ Εὐαγγέλιον στὰ δικά του ἰδιαιτέρως, ὅπως ὡκοδόμησεν αὐτοὺς τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμο. καὶ σκοπὸν νὰ τὴν τροποποιήσουμε, ἀλλοιώνοντας τὰ πνευματικὰ ποσά, ἀλλὰ καὶ ἀριθμητικὰ δεδομένα τῶν

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι εἶναι τελείως διαφορετικὸ πρᾶγμα κανεὶς νὰ κλονίζεται ἀνθρωπίνως καὶ νὰ δέχεται τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἀπὸ τὸν φόβον γὰρ παράδοξον μίαν ἐνδεχόμε-νη ἐγκυμωσὺν καὶ γὰρ τὸν τρόπο ποὺ θὰ καταρθώσι οἰκονομικὰ νὰ ἀναποκριθεῖ στὶς τρέχουσας ἀνάγκες ποὺ θὰ προκύβουν, νὰ προσου-λάσθαι νικήμενος ἀπὸ τὴν ἑλλειψὶ ἐμπροσθέντῃ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὰ Πατέρα του, ἀλλὰ νὰ μετανοήσῃ γ' αὐτὸ καὶ νὰ ἐξομολογήσῃ ταπεινὰ τὴν ἀδυναμία του καὶ ἄλλο πρᾶγμα

ἂν κανεὶς νὰ ἀπορρίπτει ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἀριστὶ αὐτὴ τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας προσπαθώντας μετὰ διάφορους τρόπους νὰ συμβιβάζει τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ ἐμμένει ἐγωιστικὰ σὲ αὐτὸ ποὺ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ καὶ νομίζει ὡς σωστό, ἐθελθροσκοπεύοντας[19] καὶ προσαρμόζοντας τὸ Εὐαγγέλιον στὰ δικά του ἰδιαιτέρως, ὅπως ὡκοδόμησεν αὐτοὺς τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμο. καὶ σκοπὸν νὰ τὴν τροποποιήσουμε, ἀλλοιώνοντας τὰ πνευματικὰ ποσά, ἀλλὰ καὶ ἀριθμητικὰ δεδομένα τῶν

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι εἶναι τελείως διαφορετικὸ πρᾶγμα κανεὶς νὰ κλονίζεται ἀνθρωπίνως καὶ νὰ δέχεται τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἀπὸ τὸν φόβον γὰρ παράδοξον μίαν ἐνδεχόμε-νη ἐγκυμωσὺν καὶ γὰρ τὸν τρόπο ποὺ θὰ καταρθώσι οἰκονομικὰ νὰ ἀναποκριθεῖ στὶς τρέχουσας ἀνάγκες ποὺ θὰ προκύβουν, νὰ προσου-λάσθαι νικήμενος ἀπὸ τὴν ἑλλειψὶ ἐμπροσθέντῃ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὰ Πατέρα του, ἀλλὰ νὰ μετανοήσῃ γ' αὐτὸ καὶ νὰ ἐξομολογήσῃ ταπεινὰ τὴν ἀδυναμία του καὶ ἄλλο πρᾶγμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΕΧΟΛΙΑ

Ίδου ή πραγματική είκών της Εύρωπαικής Ένώσεως!

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ και άποκαλυπτική συνέντευξη έδωσε η Ιταλίδα διανοούμενη Ida Magli, συγγραφέας του βιβλίου «Η εύρωπαική δικτατορία», στο δημοσιο-γράφο Alessio Cristianiini. Στην ερώτηση για τὸ ποιοι είναι οί κρυφοί στόχοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένωσης, ἀπάντησε: «Ο στόχος στὸν ὁποῖον ῥῖδη ἔχουν φτάσει (σ.σ. οί ὁφανεῖς δημιουργοί τῆς) εἶναι ἡ μεταβίβαση τῆς ἑξουσίας κυβερνήσεως ἀπὸ τοὺς πολιτικούς στους τραπεζίτες. Κανείς δὲν μιλά γιὰ τοὺς τραπεζίτες, ἀλλὰ ἡ δημοκρατία, στὴν οὐσία, ἔχει ἀκυρωθεῖ, δεδωμένον ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουν ἔλκεται ἀπὸ τὸν λαό. Ο δεύτερος στόχος ποὺ ἔχουν εἶναι ἡ καταστροφή τῆς Εὐρώπης ὡς πολιτική, οικονομική καὶ πολιτιστική ὀντότητα. Οἱ ποὺ σημαντικές ἀρνητικές συνέπειες εἶναι: ἡ μετανα-στευτική ἐξορία, ἡ ἀπώλεια τῆς ἀξίας τῶν ἐθνικῶν νομισμάτων λόγω τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Εὐρώ, ὁ ἐξα-

ναγκασμὸς γιὰ τὰ προϊόντα στὴν ἀγορά, ἡ ἀκύρωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὴν εἰσαγωγή τῶν χειρ-τερωτῶν ἀμερικάνικων συνηθειῶν: ἡ πολιτική ὀρθό-τητα καὶ ἡ ἐξουσία τῶν τραπεζιτῶν ἐπτεκαθεῖ στὸ με-γαλύτερο μέρος τοῦ πλανῆτι ὑπὸ ἀγγλο-ἀμερικανική κυριαρχία, στὸ ἐγγὺς μέλλον ὁ ἀδήλωτος στόχος φαί-νεται νὰ εἶναι μία Νέα Παγκόσμια Τάξη. Αὐτὸ σημαίνει μία γλῶσσα, ἓνα νόμισμα, μία θρησκεία, μία κοιντοῦ-ρα ...» (Ιστολ. redskywarming.blogspot.gr)! Διευρτώ-μασε: μήπως τὸ ἀτέλειωτο δρᾶμα τοῦ λαοῦ μας, ἔχει τὴν ἐξήγησή του στὰ λεγόμενα τῆς κ. Ida Magli; Προ-φανέστατα ναί!

Ίδου καὶ ὁ ρόλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου!

Η ΙΤΑΛΙΔΑ διανοούμενη Ida Magl «σκιαγράφει» καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, στὸ ὁποῖο υποτίθεται ὅτι παίρνονται οἱ ἀποφάσεις γιὰ τοὺς εὐρωπαίους πολίτες. Στὴν ἐρώτηση κατὰ πόσο εἶναι σημαντική ἡ λειτουργία του γι' αὐτοὺς, εἶπε: «Τὸ Εὐρώ-παικὸ Κοινοβούλιο δὲν ἔχει καμία ἀπολύτως σημασία. Λειτουργεῖ ἀπλά, γιὰ νὰ συντηρεῖ τὴ φαντασία τῆς ὑπαρξῆς ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ κρά-τους, ἀπλά γιὰ νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς ἀνθρώπους. Καί, φυσικά, χρησιμέυ-σε γιὰ νὰ πολλαπλασιάσουν πλού-σιες θέσεις ἐργασίας γιὰ τοὺς ἡγέτες τῶν ἐθνικῶν κομμάτων, ἐπὶ ὡστε τὰ κόμματα νὰ μποροῦν νὰ τοποθετή-σουν τοὺς δικούς τους σὲ αὐτές τίς θέσεις διοικήσεως καὶ γιὰ ἀποπορ-κώσει ἐνα τεράστιο ποσὸ δημοσίου χρήματος (ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ένωσις χρηματοδοτεῖται μὲ ἓνα μέρος τοῦ ΦΠΑ ὅλων τῶν κρατῶν μελῶν). Μποροῦν νὰ ἐξοδύσουν αὐτὰ τὰ χρή-ματα, ὅπως τοὺς ἀρέσει. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὑπάρχουν τό-σα πολλὰ περὶερὰ στους εὐρωπαϊ-κοὺς κανονισμοὺς: αὐτοὶ ἦταν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ γάχνουν τὸ κεφάλι τους, ἐπειδὴ ζοῦν σὲ ἓνα κόσμῳ ποὺ δὲν ἔχει καμία γλῶσσα (27 διαφορε-τικές γλώσσες ἀπλά σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν), ἔχουν ἐνα τεράστιο πλοῦτο καὶ ἐξουσία, ἀλλὰ δὲν ξέρουν πὺς νὰ τὴν χρησι-μοποιήσουν» (Ιστολ. redskywar-ning.blogspot.gr) «Βε θυμηθεῖτε τὰ ἀντιγράφα νομοθετήματα τῶν τελευ-ταίων κυβερνήσεων, τὰ ὁποῖα ψηφί-στηκαν πρῶτα ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο!

Οἱ ραββῖνοι περιμένουν συντόμως τὸν «Μεσσίαν» των!

ΔΕ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ νὰ ρά-θουμε καὶ νὰ τοῖζουμε τὸ γεγονός, ὅτι βιώνουμε τὴν ἐποχὴ τῶν ἐσχά-των. Αὐτὸ δὲν τὸ ἰσχυρίζομαστε αὐθαίρετα, ἀλλὰ κατόπιν στοιχείων. Ὅμως δὲν εἴμαστε μόνον ἐμεῖς ποὺ τὸ λέμε, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἑβραῖοι. Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Δὲν σταματοῦν οἱ ἀνα-φορὲς κορυφαίων ραββιτῶν, οἱ ὁποῖες προειδοποιοῦν πὺς βρισκό-μαστε πολὺ κοντὰ στὴν ἔλευση τοῦ παγκόσμιου ἡγέτη, τὸν ὁποῖο θεω-ροῦν Μεσσία τοῦ. Μιλώντας στὸ Is-rael News Talk Radio, ὁ Ραββῖνος Winston χῳρίσε ἀρχικά τὴν ἑβραϊκή πνευματική παράδοση σὲ τρεῖς πε-ριόδους. Τὴν Olam HaZeh (αὐτὸς ὁ κόσμος). Τὴν Έποχή τοῦ Μεσσία. Τὴν Olam haBa (ὁ κόσμος ποὺ ἐρχε-ται). Ὅπως ἐξήγησε ἡ μεταβίβαση τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεσσία ὀνομάζε-ται “Cheviel Moshiaich – Οἱ βρεφικοί πόντοι τοῦ Μεσσία” καὶ θὰ χαρακτηρί-ζεται ἀπὸ χάος. “Βρισκόμαστε ἀκριβῶς πᾶνν σὲ αὐτὴ τὴν μεταβί-βαση” τὴν περίοδο, κάπὶ ποὺ ἐξηγεῖ τὸ ἐμφανεῖς χάος ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν πλανήτη ἀναφέρει, φερόντας ὡς παράδειγμα τίς ἀμερικανικές ἐκλο-γές. Σύμφωνα μὲ τὸν Ραββῖνον, ὁ σκοπὸς τοῦ χάους εἶναι νὰ πολώσει τὸν κόσμο καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσει νὰ πάρει μία ἀπόφαση, ἀν θὰ εἶναι πε-ρισσότερο υλικὸς ἢ ... πνευματικός. Ἡ ἐν λόγω ἐπιλογὴ εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν Ραββῖνον τὸ τελευστὸ τέστ τῆς ιστορίας καὶ τονίζει πὺς ὅτι κὶ ἀν προκύβει, ἀκόμα καὶ πυρηνικός πό-λεμος, θὰ εἶναι “μαζικὸ φαινόμενο” καὶ θὰ χρειαστεῖ “θεῖα προστασία” γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν κάποιος”. Τὰ σχόλια δι-κά σας...» (Ιστολ. Κατοχήκῆ Νέα)! Ἀκρως ἀνηχηστοὶκά νέα! Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε!

δοὺ τῆς διαιρέσεως μεταξύ τῶν Ὀρθo-δόξων καὶ Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἱστορία τῆς Εὐρωπαϊκῆς σύγκρου-σεως μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐξα-κολουθεῖ νὰ κυριαρεῖ στὴν νοστορία τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν. Ξς ἔκ τούτου, ἡ συνάντησις στὴν Ἀβρᾶν μὲ ἐπέτρεψε νὰ προ-χωρήσουμε ἐλαφρῶς πέρα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ εὐρωπαϊκὸ πλῆσιον (Ιστολ. ekklisiaonline.gr)! Δὲ γνωρίζει ὁ Μα-καριώτατος ὅτι ὁ «ἀδελθότης», μὲ λό-για καὶ μὲ ἔργα, ὑπηρετεῖ τὴ Νέα Τάξη Πρωτάντων; Μήπως καὶ αὐτὸς ἀκο-λουθεῖ αὐτὸν τὸν «πρσανατολι-σμό»; Μᾶλλον!

Ὁ «Άγιος» Μόσχας ἀναγνωρίζει ὡς ἐκκλησία τὴν ἑξ ἀίρέσεις! τὰς αἰρέσεις!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγουμέ-νου σχολίου μας, παραθέτουμε τὴ συνέχεια τῶν δηλώσεων τοῦ Πα-τριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου στὴ Μ. Βρετανία, οἱ ὁποῖες φανερώνουν τὴν οἰκουμένητική κατεβήνση του:

Τὰ οἰκουμένηστικὰ «ἀνοίγματα» τοῦ «Ἀγίου» Μόσχας!

ΤΕΛΙΚΑ ἡ αἰτία γιὰ προσέλευσις τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας στὴ «Σύνδοσι» τῆς Κρήτης δὲν ἦταν ὁ «ὀρθόδοξος» εὐαισηθισμὸς, ἡ παν-αίρεσις τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ ἄλλοι ἀσχετοὶ λόγοι. Κι αὐτὸ διότι τὸ πρόσφατο ταξίδι τοῦ Ρώσου Πα-τριάρχῃ κ. Κυρίλλου στὴν Ἀγγλία διέ-λυσε καὶ τίς τελευταῖες ἐπιφυλάξεις μας γιὰ τὸν οἰκουμενιστικὸ πρσανα-τολισμὸ του. Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Μι-λώντας σὰν ἐκπρόσωπος ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων (;) ὁ Πατριάρχης Μό-σχας ἀπὸ τὴ Βρετανία ἐστῆλε μῆνυ-μα πὺς “Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, Ρω-μαϊοκαθολικὴ Ἐκκλησία καὶ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἑτοιμες νὰ δράσουν ἀπὸ κοινού πρὸς ὀφελὸς τοῦ κόσμου”. Σὲ συνέντευξή τύπου τῶν πὺς ὁ κόσμος σήμερα ἀνιμ-τωπείε κίνδυνον καὶ ἀπαιτεῖται συ-στράτευσις, μὲ τοὺς παπικούς καὶ τοὺς ἄλλους αἰρετικούς, γιὰ νὰ Βοη-

θεθεῖ ἡ ἀνθρωπότητα. Εἶπε: «νὰ βροῦμε μία κοινὴ γλῶσσα, γιὰ τὴν καταπολέμησις αὐτῶν τῶν κρίσεων μαζί. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ συνα-ντήθηκε μὲ τὸν Πάπα». Καὶ συνέχισε: «συναντήσαμε τὸν Πάπα ἔξω ἀπὸ τὸ εὐρωπαϊκὸ πλῆσιον, μὲ τὸ ὁποῖο εἶναι βαμμένο τὸ σύνολο τῆς περιό-

Γυμναστικὸς σύλλογος μιεῖ παιδιὰ εἰς τὴν γνίκα!

ΕἶΝΑΙ γνωστὸ πὸς κάθε σο-βαρὸ ἄνθρωπο ὅπὶ ὁ λεγόμενος «ἐπαγγελματικὸς ἀθλητισμός» καὶ κυρίως τὸ ποδοσφαίρο προσφέρει τῆς χειρότερες ὑπηρε-σίες τοῦ στὴ νεολαία μας. Τοὺς ὀργανώνει σὲ ὁμαδικὰ γκέτο, τοὺς ἐμπνέει τίς πῖο ἀκριβες μορφές φανατισμοῦ, μίας καὶ ἐκδιηκητικότητας καὶ τοὺς διεγείρει τὰ πῖο ταπεινὰ ἐνστικτα. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ γνωρίζουμε ὅλοι μὰς ὑστερα ἀπὸ τὰ «ντέρμπι», ὅπου οἱ «φι-λαθλοὶ» τὰ κάνουν «Πα-διάμ» καὶ τὴν πληθρύνουν ἁθῶοι καὶ ἀνυποποτιστοὶ πολί-τες. Ὁ «ἐπαγγελματικὸς ἀθλη-τισμός» εἶναι τὸ σύγχρονο «κόπιο τῶν νέων», καὶ ἕνα τελευ-ταία «μοιραζέ» καὶ ἕνα ἄλλο «ἀφίον», τὴ γνίκα! Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Μαθητὰ γιόγκα ἔχουν ἐκκινήσει ἀπὸ τὴν ἀρχή τῆς χρονιάς τὰ τμήματα τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὀλυμπιακοῦ! Συγκεκριμένα, ἀφ’ορὰ τίς ὁμά-δες K15, K16, K17 καὶ K20. (Τὸ K15, K16 κλπ σημαίνει ἡλικίες κάτω τῶν 15 κλπ). Τὰ μαθήματα πραγματοποιοῦνται στὸ γυμνα-στήριον τῆς Ἀκαδημίας στὸ Πρω-πονητικὸ Κέντρο Ρέντη καὶ ἔχουν πολλαπλὰ ὀφέλη γιὰ τοὺς νεαροὺς παίκτες. Ἡ γιόγκα εἶναι ἀκρως διαδεδομένη στὸ χῶρο τοῦ ποδοσφαίρου καὶ πολλές μεγάλες ὁμάδες ἀλλὰ καὶ πρωτοκλασάτοι ποδοσφαι-ριστές τὴν ἐπιλέγουν, γιὰ νὰ τίς τους βοηθήσει στὴν αὐξηση τῆς φυσικῆς ἀντοχῆς, στὴν καλύτε-ρη λειτουργίας τῆς καρδιάς καὶ στὴν ἀντιμετώπισση τοῦ στρές. Ἡ γιόγκα ἔχει ἐπίσης ὡς στόχο τὴν πνευματικὴ διαύγεια καὶ τὴν αὐτοπεθαργχία» (Ιστολ. redsky- warning.blogspot.gr)! Ἀλλὰ ἡ γιόγκα εἶναι ἡ κυριότερη θρη-σκευτική τελευτηουργική πράξή τοῦ Ἰνδουισμοῦ, τὴν ὁποῖα λαν-σάσουν στὴ Δύση ὡς ... γυμνα-στική. Μὲ ἄλλα λόγια στέλλουμε τὰ παιδιὰ μας νὰ γυμναστοῦν καὶ μὲ τὰ κάνουν ... Ἰνδου-στές! Φρικὴ!

δοὺ τῆς διαιρέσεως μεταξύ τῶν Ὀρθo-δόξων καὶ Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἱστορία τῆς Εὐρωπαϊκῆς σύγκρου-σεως μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐξα-κολουθεῖ νὰ κυριαρεῖ στὴν νοστορία τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν. Ξς ἔκ τούτου, ἡ συνάντησις στὴν Ἀβρᾶν μὲ ἐπέτρεψε νὰ προ-χωρήσουμε ἐλαφρῶς πέρα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ εὐρωπαϊκὸ πλῆσιον (Ιστολ. ekklisiaonline.gr)! Δὲ γνωρίζει ὁ Μα-καριώτατος ὅτι ὁ «ἀδελθότης», μὲ λό-για καὶ μὲ ἔργα, ὑπηρετεῖ τὴ Νέα Τάξη Πρωτάντων; Μήπως καὶ αὐτὸς ἀκο-λουθεῖ αὐτὸν τὸν «πρσανατολι-σμό»; Μᾶλλον!

Ὁ «Άγιος» Μόσχας ἀναγνωρίζει ὡς ἐκκλησία τὴν ἑξ ἀίρέσεις! τὰς αἰρέσεις!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγουμέ-νου σχολίου μας, παραθέτουμε τὴ συνέχεια τῶν δηλώσεων τοῦ Πα-τριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου στὴ Μ. Βρετανία, οἱ ὁποῖες φανερώνουν τὴν οἰκουμένητική κατεβήνση του: «Ένας πατριάρχης Μόσχας ποτε δὲν εἰς συναντηθεῖ μὲ τὸν Πάπα, καὶ ἐνῶμας μία ἐπιτέυουσα ἀνάγκη νὰ συν-αντηθεῖ μὲ τὸν ἡγέτη τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ συζητησῶμε θέ-ματα ποὺ προκαλοῦν τίς μεγαλύτε-ρες ἀνησυχίες ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς παγκόσμιας ἀνάπτυξης, καὶ ἀπόλυστα τὴν πλήρη κατανόη-ση», τόνισε ὁ Πατριάρχης Κυρίλλος. “Ενῶμα τὸ ἴδιο καὶ σήμερα στὴ συ-νομιλία μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Justin Welby τοῦ Καντέρμπτουρ, ὁ Πρκα-θέμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τοὺς συνεργάτες του: ὑπάρχει αὐτὴ ἡ κοινὴ ἀνησυχία γιὰ τὰ γενομέ-να καὶ ποὺ εἶναι σὲ ἐξέλιξη στὸν κόσμο καὶ ἡ προθυμία νὰ ἐργαστοῦμε μαζί, γιὰ νὰ κάνουμε τὸν κόσμο καλύτερο ὅσο ὁ ἐκκλησίες μποροῦν», εἶπε (Ιστολ. ekklisiaonline.gr). «Καίγεται» ὁ Μακαριώτατος θεωρώντας «ἐτεί-λουσα ἀνάγκη» νὰ συναντηθεῖ μὲ τοὺς αἰρεσιάρχες πᾶπα καὶ ἀγγι-κανὸ πριμᾶτο, στους ὁποίους ἀποδι-

δεῖ ἐκκλησιαστικὴ ὑπόστασις, στὸν μὲν πᾶπα ὡς «ἡγέτη τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας», στὸ δὲ ἀγγλικανὸ «ἀρχιεπισκοπο», ὡς «Προκαθήμε-νὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας»! Τί καὶ ἀν δὲν πῆγε στὴ «Σύνδοσι» τῆς Κρή-της, γιὰ νὰ ψηφίσει τὴν ἐπαισχυντὴ ἀπόφασις τῆς συνοδικῆς ἀναγνωρί-σεως τῶν αἰρετικῶν ὡς «ἐκκλησίες», τὸ κάνει καὶ χωρὶς αὐτὸ! Ἐπίσης ζητᾶ ἀπὸ τοὺς λῦκος νὰ φυλάξουν τὰ πρῶτα, ὅταν ζητᾶ ἀπὸ τοὺς αἰρε-σιάρχες νὰ σώσουν τὴν ἀνθρωπότη-τὴ Κρίμα Μακριαρώτατε!

Ίσλαμιστῆς πανηγυρίζει, ἐπτειδῆ ἐκκληρώθη νὰ γίνη καμικάζι!

Ὁ ΔΙΑΒΟΛΟΣ δὲν ἀποκηγνώνει ἀπλά τὸν ἄνθρωπο, τὸν παραφρο-νεῖ! Διαβάστε τὴν ἀκόλουθὴ εἰδηση καὶ θὰ καταλάβετε: «Τὸν γυρο τοῦ διαδίκτου κάνει ἐνα βίντεο ποὺ ἀπο-τυπώνει τὸν φανατισμὸ τῶν τζχαν-ποτών, ἀλλὰ καὶ τὸ πόσο πεπεισμέ-νοι εἶναι ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶναι μία ἱερεῖ, γιὰ ἐκείνους, πράξή ποὺ θὰ τοὺς δώρησιε στὸν παράδεισο. Στὸ ἐν λόγω βίντεο βλέπουμε δύο ἄνδρες. Ὁ ἓνας κρῖβει στὸ ἓνα χέρι του μία ἄσπρη πέτρα καὶ ὁ ἄλλος προσπαθεῖ νὰ τὴν βρεῖ. Τὸ ἐπαθεῖ! Θὰ γίνει βομβιστῆς αυτοκτονίας. Ἡ... μαρτυρία του εἶναι σωστή καὶ εἶσι παίρνει τὸ χρίσμα τοῦ καμικάζι. Μό-λις τὸ ἀνικαβῶνεται χυροχάλεσι καὶ τνίγεται στὴν ἀγκαλία τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ὀργάνωσης τοῦ παρακο-λουθεῖ τὴ διαδικασία. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔναι ἔξωρι ὅπὶ ἡ ἐπιλογὴ τοῦ θὰ τὸν δώρησιε στὸν θάνατο. Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ ἔχει γίνει μοντάζ, βλέπουμε τὸν εὐτυχισμένο τζχαντιστὴ νὰ δη-τῶν ἐνα αυτοκίνητο γεμάτο μὲ ἐκρηκτι-κά. Στὸ τέλος, φαίνεται ἓνας κατὰς πίσω ἀπὸ μερικά κτίρια...» (Ιστολ. CNN)! Τὰ καλοπιάει «μαχητὲς τοῦ Ἀλλά», οἱ ὁποῖοι τνίγνυνται στὸ αἷμα ἐκατομμύρια ὄθῳους, γιὰ νὰ ἐδραιώσουν τὸ «Κράτος τοῦ Θεοῦ», εἶναι τὰ μεγάλα θήματα τοῦ πραγμα-τικού τους «Θεοῦ», τοῦ μισάνθρω-που διαβόλου, ὁ ὁποῖος δὲ γνωρίζει ὑποχρέωση, γιὰ νὰ προσταθεῖ τοὺς ἐπὶ γῆς συνεργάτες του! Γι’ αὐτὸ δῶνται καὶ αὐτοὺς στὸν δαεδρο, στὸν δικὸ του «παραδείσιο»!

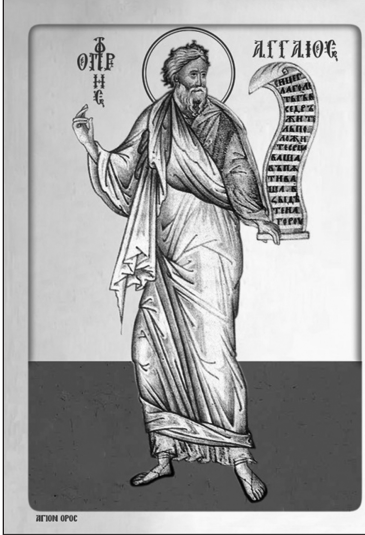
Παπικός «Ἀρχιεπίσκοπος» ἀρνείται τὴν ἀπολυτρωτικὴν σταυρικὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ!

ΠΟΙΟ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ» περιβω-ριστοῖε ἡ ἰσλαμικὴ ἐπέλασις στὴν Εὐρώπη καὶ γενικά στὸ δυτικὸ κῶ-σμο; Ασφαλὺς τὴν πλεον παρα-φωρμένη καὶ διεφθαρμένη ἐκδοχὴ τῆς τοῦ παπαιοπρωτοπαισμοῦ! καὶ γιὰ ἀποδεικνύουμε αὐτὰ ποὺ γρά-φουμε, παραθέτουμε μία ἀπίστευτη «θεολογία» ἐνὸς ὑψηλόβαθμου φραγκόπαπα: «Σύμφωνα μὲ τὸν προδρόμο τῆς δασκέψεως τῶν καθo-λικῶν ἐπισκόπων τῆς Γερμανίας, ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἦταν μία λυτρωτικὴ πράξή τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἐλευθερώσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ ἀνοίξει τίς πύλες τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ Ἀρχιεπί-σκοπος τοῦ Φράϊμπουργκ, Robert Zollitsch, γνωστός γιὰ τίς φιλελεύθε-ρες ἀπόψεις του, ἀρνήθηκε δημο-σίως τὸ θεμελιώδες χριστιανικὸ δόγμα τοῦ θυσιαστικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ σὲ συνέντευξή του σὲ γερμα-νικὸ τηλεοπτικὸ σταθμὸ. Ὁ Zollitsch εἶπε ὅτι ὁ Χριστὸς “δὲν πέθανε γιὰ τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ ὡς ἐὰν ὁ Θεὸς εἶχε παραρχει μία θυσιαστικὴ προσ-φορά, σὰν ἐνα ἀποδιοπομπαῖο τρά-γο”. Ἀντ’ αὐτοῦ, ὁ Ἰησοῦς αὐτὸ ποὺ πρόσφερε ἦταν μόνον “ἀλληλεγγὺν” στους φτωχοὺς καὶ τοὺς δυστυχέις. Ὁ Zollitsch εἶπε “ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ με-γάλη προοπτική, αὐτὴ ἡ τεράστια ἀλληλεγγύη» (Ιστολ. redskywar-ning.blogspot.gr) Δεῖτε ὅμως ποῖος εἶναι ὁ ἀντίκριστος παπικός «ἐπίσκο-πος»: «Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Robert Zollitsch διορτίσθη στὴν Έδρα τοῦ Φράϊμπουργκ τὸ 2003 ἀπὸ τὸν Πά-πα Ἰωάννη Παῦλο Β'. Εἶναι Πρό-εδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνόδου τῆς Γερμανίας, θέσθι στὴν ὁποῖα ἐξέλεγ-τὸ 2008 καὶ θεωρεῖται “φιλελεύθερος” στὴ γερμανικὴ ἐπισκοπή. Τὸν Φε-βρουάριου τοῦ 2008, εἶπε ὅτι ἡ ἰε-ρατικὴ ἀμφία θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐθε-λοντική καὶ ὅτι δὲν εἶναι “θεολογικὰ ἀπαράσιτη”. Ὁ Zollitsch ἔχει ἐπίσης πεί ὅτι δέχεται σύμφωνα συμβήσεις γιὰ ὁμοφυλόφιλους, ἀλλὰ ἐνῶ ἐνα-ντίον τοῦ “γάμου” ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου” (Ὅπου ἀνωτ.)! Αὐτὸς εἶναι ὁ “χριστιανισμός” τοῦ παπισμοῦ! Ἄν σὰς κάνει, ἐνωθεῖτε μαζί του!

ὉΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΑΓΓΑΙΟΣ

ΣΤΙΣ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνή-μη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀγγαί-ου. Ὁ προφήτης Ἀγγαῖος κατα-γόταν ἀπὸ τὴν φυλὴ τοῦ Λευὶ καὶ γεννήθηκε στὴν Βαβυλῶνα, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι βρέθηκαν ἐκεῖ ὡς αἰχμάλωτοι μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ 586π. Χ. Ὁ Ἀγγαῖος γύρισε στὰ Ἱερσούλυ-μα μὲ τὴν ἐκδούση τοῦ διατά-γματος τοῦ Κύρου, τοῦ βασιλέα τῶν Περσῶν, τὸ 538 π.Χ., ὅπου ἐπέτρεπε σὲ ὅλους τοὺς Ἑβραίους νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Παλαιστίνη. Ἐρχόμενοι οἱ Ἑβραῖοι στὴν πατρίδα γῆ παρὰ τίς δύσκολες συνθήκες ποὺ συν-άντησαν ἐκκίνησαν τὴν ἀνοικο-δόμησις τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ οἱ ἐργασίες, παρὰ τὸν ἐνθουσια-σμὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν διακόπηκαν γιὰ οἰκο-νομικούς λόγους καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἀντιδράσεων τῶν Σαμαρειτῶν. Τότε ἐμφανίζεται ὁ προφήτης Ἀγγαῖος καὶ ὁ προφήτης Ζαχαρίας, γιὰ νὰ ἐνι-

νης. Ὁ προφήτης ἔζησε καὶ προφήτεψε περίπου γιὰ τριάντα ἐξὶ χρόνια καὶ ὅταν πέθανε τάφηκε στους τάφους τῶν ἱερέων, ἐπειδὴ ἦταν ἀπὸ γέ-νος ἱερατικὸ.

Περὶ ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Γραφὴ κάποια σχετικὴ ρητὴ Ἐντολὴ ἐναντίον τῆς ἀκηδίας, τὸν ὑπ’ ἄριθμον ἓνα κίνδυνον κἑχθρὸ τῆς ψυχῆς ποὺ ἐπιβουλεύεται μανιώδεις μὲ ὑπόλο καὶ υποχθόνιο τρόπο τὴ Σωτηρία τοῦ Πρωτόπλου, ἡ τὴν κολακεία ποὺ ἀποβαίνει καταστρεπτική γιὰ ἀμφοτέ-ρους, τόσο γιὰ τὸν λαμβάνοντα καὶ δεχόμενο ὅσο καὶ γιὰ τὸν ἀπειθύνοντα αὐτή, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Ἐωαγγελίου τὰ καταδικάζει ὅλα αὐτὰ μέσα ἀπὸ ἀνα-φορὲς σὲ πρόσωπα καὶ καταστάσεις ποὺ ἐμπλέκον-ται μὲ τὰ συγκεκριμένα πάθη καὶ ἀμαρτήματα. Τὸ ἴδιο ἀκριβὺς συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀποφυγὴ τῆς τεκνογο-νίας, τὸ ἀσκητικὸ Πνεῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας καί ἐπέκτασται, ἐπιτάσ-σουν τὸν ἐκκλησιαστικὰ ὀρθόδοξο καὶ ἰνὴ ἐσευαλι-κὸ ἀσκητισμὸ[26] καὶ τὴν ἐγκράτεια ἀκόμη καὶ μέσα στὸν Γάμο χωρὶς νὰ φέρνουν περὶθωρία γιὰ παρα-χωρήσεις καὶ χαλάρες προσεγγίσεις πᾶνω σὲ ζητή-ματα ποὺ ἀπονtimer τὸ γεννησιμὸ ἐνστικτο. Ἐπιστᾶ τὴν προσοχὴ ὅλων μας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τονί-ζοντας μὲ πολὺ ἐπιτακτικὸ καὶ χαρακτηριστικὸ τρόπο, ὅτι οὐκ οἶδατε ὅτι δίκαιο Θεοῦ βασιλεύει οὐ κληρονο-μήσουν·, μὴ πλανᾶσθῃ· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόλα-τρα οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρρονεκοίται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὔ μέθυσοι, οὔ λοιδοροί, οὔχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσου-σι»[27]. Ἀραγε σὲ ποιά πνευματικὴ κατηγορία ἀνήκει καὶ πὺς καταστάσεις ἐντολογικὰ ὁ ἄνθρωπος ἐνα-ντίον τοῦ Θεοῦ, ὅταν μέσα στὸν Τίμιο Γάμο ἐνεργεῖ ἀτίμως ἐκμαυλισμένους τὸν, ἀναδεκχόμενος ἄριστος θρηυστῆς τῆς ῥόδνης καὶ καταπατῆς τῆς Θείας Ἐντολῆς; Μήπως τελικά συστατᾶ πορνεία καὶ ἐντὸς τῶν πλῆσιων τοῦ Γάμου ἡ πράξή αὐτῆς τῆς φυγοτε-κνίας καὶ μάλιστα χειρίστης μορφῆς; Ὁ ἀνωτέρω “Πνευματικὸς Καθρέπτης” τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, δὲν ἀρνήει φρονιμὸς καμιά ἀμφιβολία καὶ κανένα περὶθωριο νὰ υποστηρίξει κανεὶς τὸ ἀντίθετο.

Ἀνατρέχοντας ἐξάλλου στὴν **Παλαιὰ Διαθήκη** καὶ συγκεκριμένα στὴν Δημιουργία τῶν Πρωτοπλάτων μέσα στὸν παράδεισο, βλέπουμε ὅτι ὁ Θεὸς ἐλλόγησε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰ καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν Ἐντολὴ τῆς συνδυουργίας μέσω τῆς τεκνοποιίας: «Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καί· εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτοὺς, καὶ θελήν ἁποίησεν αὐτοὺς καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς...» [28].

Σὲ ἓνα περιαστικὸ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκῃ μὲ τὸν Αὐνάν, πληροφωρούμαστε τὰ ἀκόλουθα: «Εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐνάν· εἰσελθε πρὸς τὴν γυναικίᾶ τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπνίγηθρευσαι αὐτὴν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. γνοὺς δὲ Αὐνάν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆλθῃε πρὸς τὴν γυ-ναίκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξῆγεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον»[29]. Φαίνεται ξεκαθάρα μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ Αὐνάν ποῦ ἀπέφυγε μὲ τὴν στάση του αὐτὴ τὴν τε-κνοποίησι, μὲ ποῖο τρόπο ἀξιολογεῖται τελικὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ πράξίς αὐτή.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη του Maastricht 1992: Τί υπέγραψεν ή Έλλάς και ποίας αλλαγάς υπέστη έξ αίτίας αυτής τής υπογραφής

41ον

Ή καταδίκη τής Έλλάδος είχεν έξυφανθή από τό 1955!

Στή συνέχεια ή Συνθήκη του Maastricht (1992) δια-τηρεί αυτούσια τά άρθρα υπ’ αριθμόν 210, 211, 212, 213 και 214 τής Συνθήκης τής Ρώμης, που ούσιαστικά **επιβάλλουν τήν Ευρωπαϊκή Ένωση στά κράτη μέ-λη**. Συγκεκριμένα προβλέπουν:

«Άρθρο 210

Ή Κοινότης έχει νομική προσωπικότητα.

Άρθρο 211

Ή Κοινότης έχει σέ κάθε Κράτος μέλος **τήν εύρύτε-ρη δυνατή νομική ικανότητα** που άναγνωρίζεται από τίς εθνικές νομοθεσίες στά νομικά πρόσωπα **δύναται ιδίως νά άποκτά ή νά διαθέτει κινητή και άκίνητη περιουσία και νά παριστάται ένωπιον δικαστηρί-ου**. Προς τό σκοπό αυτόν ή Κοινότης άντιπροσωπεύε-ται από τήν Επιτροπή.

Άρθρο 212

(“Άρθρο που καταργήθηκε από τό άρθρο 24 παρά-γραφος 2 τής συνθηκής συγχωνεύσεως)

[Βλέπε άρθρο 24 παράγραφος 1 τής συνθηκής συγ-χωνεύσεως που έχει ως εξής:

1. Οί υπάλληλοι και τό λοιπό προσωπικό τής Εύρω-παικής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβας, τής Ευρω-παικής Οικονομικής Κοινότητος και τής Ευρωπαϊκής Κοινότητος Ατομικής Ένεργείας καθίστανται κατά τήν ήμερομηνία έναρξεως τής ισχύος τής παρούσης συν-θήκης, υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό των Ευρω-παικών Κοινοτήτων και άποτελούν μέρος τής ενιαίας διοικήσεως των Κοινοτήτων αυτών.

Τό Συμβούλιο εκδίδει μέ ειδική πλειοψηφία, προτά-σει τής Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τά άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, τόν κανονισμό περι τής υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τό καθεστώς που έφαρ-μόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών.]

Άρθρο 213

Γιά νά εκπληρώσει τά καθήκοντα που τής έχουν άνατεθεί, ή Επιτροπή δύναται νά συλλέγει κάθε πληροφορία και νά προβαίνει σέ όλους τούς αναγ-καίους έλέγχους εντός των όριών και υπό τίς προ-ϋποθέσεις που καθορίζει τό Συμβούλιο κατά τίς διατά-ξεις τής παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 214

Τά μέλη των όργάνων τής Κοινότητος, τά μέλη των επιτροπών καθώς και οί υπάλληλοι και τό λοιπό προ-σωπικό τής Κοινοτήτος όφείλουν, και μετά τή λήξη τής υπηρεσιακής τους σχέσεως, **νά μή μετadίδουν πλη-ροφορίες που άποτελούν έκ φύσεως επαγγελμα-τικά απόρρητα**, ιδίως πληροφορίες σχετικές μέ επι-χειρήσεις που άφορούν τίς έμπορικές τους σχέσεις και τά κοστολογικά τους στοιχεία».

Βλέπουμε, λοιπόν, πώς **ούτε ή κυριαρχική παρ-ουσία τής Εννώσεως στά κράτή μέλη είναι σημερι-νό έφάρρημα**. Από τό 1957 που υπεγράφη ή Συνθήκη τής Ρώμης, άλλα κυρίως από τόν Ιανουάριο που 1958 που τέθηκε σέ έφαρμογή, όλα τά κράτη μέλη **γνώρι-ζαν τό τί σημαίνει ή προσχώρηση σέ αυτήν τήν Ένωσή**. Συνεινεί τις κανείς δέν μπορεί νά άμνηστεύει **όλες ανεξαρτίως τής Έλληνικές κυβερνήσεις**, που συμμετείχαν ένεργά ή παθητικά σέ αυτήν τήν **Έθνικά ζημιογόνα απόφαση**.

Είναι άγνωστο στήν πλειοψηφία των συμπολιτών μας τό ότι ή Ελλάδα είχε άλλη έπιλογή, σάφως κα-λύτερη, στήν περίπτωση που τό πραγματικό κίνητρο

Έπίκαιρα διδάγματα Πολιτικής Θεολογίας

Ή Άνατολική Έκκλησία αναπτύσσεται υπό βασιλική προστασία

Στήν Άνατολή, λόγω τής έπάρκειας τής αυτοκρατο-ρικής διοικήσης, ή Εκκλησία δέ χραιστήρεται να έμπλα-κεί πολύ σέ κοσμικά ζήτήματα. Ασχολείτο μέ τίς πνευ-ματικές ανάγκες του λαού και παρέχει μέρος μόνον τής εκπαίδευσης (σέ μεγάλο βαθμό θρησκευτική κατήχηση μέ στοιχεία κλασσικής παιδείας) και τής κοινωνικής προνοίας. Μόνο ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου είχε διοική-τικές αρμοδιότητες, που δικαιολογούσαν ή χρήση αυτοκρατορικών συμβόλων (σκήπτρο, πορφυρά). Ο βασιλεύς από τήν άλλη ήταν ή διαφιλοφιλήτη κεφαλή κάθε πτυχής του ανατολικορωμαϊκού імреπiυ. Είχε τήν ύψηλη άποστολή νά υπερασπίζεται τήν Εκκλησία από βαρβάρους και αιρετικούς και νά παίρνει πρωτο-βουλίες γιά τήν εξασφάλιση των συμφερόντων τής. Ή άρση θεωρείτο έγκλημα καθισσώσεως και δικωκτών από τίς κρατικές άρχες, άν και έν τούς πράγμασι μόνο δόγματα συνδεόμενα μέ περιφερειακές άποσπαστικές κινήσεις (π.χ. Παυλικισμός) ή φέροντα άνατρεπτική κοι-νωνική διασκαλία (π.χ. Βογόμιοι) δέχθηκαν συστη-ματικές έπιδιώξεις.

Παρ’ ό,τι δέν ήταν ιερέας ή θείο πρόσωπο μέ τή στενή έννοια, όπως ο άρχαίος Ρωμαίος προκάτοχός του ή ο Αλύπιος Φαραώ, ο βασιλεύς θεωρείτο ισαπό-στολος και τοποτηρητής του Θεού στή Γή, μέ τήν τάξη πραγμάτων τής αυτοκρατορίας νά άντανακλά αυτήν τήν Βασιλεία των Ουρανών. Σίς καλλιτεχνικές ανα-παράστασεις έμφανίζονταν μέ φωτιστέφανο νά ελδο-γείται από τό Χριστό ή τή Θεοτόκο. Πέρα τήν αρμοδιό-τητα νά συγκαλούν Οικουμενικές Συνόδους και ή δυ-νατότητα νά έλέγχουν παρασκηνακά τήν εκλογή πα-τριαρχών και παπίων, όποτε οί αυτοκράτορες προσπα-θήσαν νά αλλάξουν τήν πίστη νιγνίωσαν οικίρες άπο-τυχίες (Μονοθελητισμός, Εικονομαχία, Ένωτισμός). Ο δεσμός Εκκλησίας και ευσέβοις λαού ήταν πολύ βαθύς και ίοχυρός, γιά νά υπαγοίει σίς πολιτικές αναγκαιότητες του κράτους ή τίς θεολογικές άνησυχίες του μονάρχη. Ή ιδεατή σχέση κράτους και κλήρου πε-ριγραφόταν μέ τόν όρο «συναλληλία»: δύο όδοι δέν έμ-μένεις και σέ μόνιμη συνεργασία γιά τήν πρόοδο άμφο-τέρων, άλλα μέ διαφορετικούς ρόλους. Όπως έγραφε ο πατριάρχης Φώτιος, άποστολή του αυτοκράτορος είναι ή σωτηρία των σωμάτων και τής Εκκλησίας ή σω-τηρία των ψυχών. Αλλά όπως πάντοτε συμβαίνει μέ τό ιδεατό πράγματα, ή άρχή αυτή δέν έβρισκε πάντα έφαρμογή. Ίσχυοι αυτοκράτορες άλλαζαν πατριάρ-χες κατά τό δοκούν παρακάμπτοντας τό κανονικό δι-καίο, ενώ φιλοδοξοί πατριάρχες έπιφωλούντο τής άπειρίας ή μωρίας όριόμενων βασιλέων, γιά νά κινούν τά νήματα τής πολιτικής.

Ο Ι. Αύγουστίνος οικοδομεί τό δυτικόν παράδειγμα

...Ο Αύγουστίνος, προσπαθώντας νά διαλύσει τούς άποκαλυπτικούς φόβους και νά κάνει τούς χριστιανούς νά ξεχωρίσουν τή «μοίρα» τής Εκκλησίας από αυτήν τήν αυτοκρατορία, έγραψε τό νιμνεϊώδες έργο De Ci-vitate Dei, «Περί τής Πολιτείας του Θεού». Αφού ασκή-σει κριτική στήν άρχαία θρησκεία και φιλοσοφία, χωρί-ζει τήν ύπαρξη σέ δύο πολιτείες, δύο τάξεις πραγμά-των. Ή Πολιτεία των Ανθρώπων άποτελείται από τίς ανθρώπινες κοινωνίες, τά κράτη, τά βασιλεία και τούς άνώριτους που άσχολούνται κατά κύριο λόγο μέ τά έγκόσμια. Τό έξουσιαστικό κράτος, όπως ή έργασία, ο θάνατος και ή δουλεία, είναι συνέπεια του προπορι-ο-

τών πολιτικών που τήν κυβερνούσαν ήταν ή δυνατοτή-τα επέκτασης των έμπορικών δραστηριοτήτων τής.

Ή έπιλογή αυτή ήταν ή ένταξη στήν European Free Trade Association (EFTA) ή Association Europeenne de Libre-Echange (AELE), δηλαδή στήν Ευρωπαϊκή Ζώνη Έλευθερών Συναλλαγών, που είχε ως **μονα-δικό σκοπό τήν πρώωθηση του έλεύθερου έμπορί-ου** άνάμεσα στά μέλη τής.

Ή EFTA ιδρύθηκε τό 1960 από έπτά χώρες, τήν Αυστρία, τήν Δανία, τήν Έλβετία, τό Ήνωμένο Βασι-λείο, τήν Νορβηγία, τήν Πορτογαλία και τήν Σουηδία. Αργότερα έγιναν μέλη τής ή Φινλανδία που από τό 1961 υπήρξε συνδεδεμένο μέλος και έντάχθηκε πλή-ρως τό 1986, ή Ίσλανδία που προσχώρησε τό 1970 και τό Liechtenstein που προστέθηκε τό 1991.

Οί χώρες που έν συνέχεια έγιναν μέλη τής ΕΟΚ άρχικά και αργότερα τής Ε.Ε. σταδιακά άποχώρησαν από τήν EFTA. Ή Δανία και τό Ήνωμένο Βασίλειο άπο-χώρησαν τό 1972, ή Πορτογαλία τό 1985, ενώ ή Αυστρία, ή Σουηδία και ή Φινλανδία τό 1995. Τό 1994 δημιουργήθηκε ή European Economic Area (EEA – Ευρωπαϊκή Οικονομική Περιοχή (Στήν Έλληνική μετά-φραση τής EEA έχει επικρατήσει λανθασμένα ο Όρος “Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος”) που συνδέσει τίς άγορές των μελών τής EFTA μέ τήν ενιαία άγορά τής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ή Έλβετία έπέλεξε μέσω δημοψηφίσματος νά μή γί-νει μέλος τής EEA και γι’ αυτό έχει συνάψει ξεχωριστές συμφωνίες μέ τήν Ε.Ε. Σήμερα μέλη τής EFTA είναι μόλις τέσσερις χώρες, ή Έλβετία, ή Ίσλανδία, τό Liech-tenstein και ή Νορβηγία, που άπαρτίχουν, πλην τής Έλβετίας, και τήν EEA.

Ή Ελλάδα, λοιπόν, **είχε τήν ένναλλακτική τής προ-χώρησης σέ μία άπλή έμπορική συμφωνία** και όχι σέ μία **Ένωσή που εκ προοιμίου άπατούσε από τό ύποψήφια μέλη τής νά άπεμπολήσουν σημα-νικά κυριαρχικά τούς δικαιώματα**.

Δυστυχώς άλλα **όχι τυχαία**, στήν Πατρίδα μας τήν κρίσιμη εκείνη περίοδο ήταν πρωθυπουργός ένας **μο-ναδικός ως προς τίς «επιλογές»** του(ι), ο **Κων-σταντίνος Γ. Καραμανλής**, που έκανε ότι άπαίειτο από τούς Δυτικούς προκειμένου νά καταστήσει τήν Χώρα μας υπόδουλη στήν Ευρωπαϊκή Ένωσή. Παρά ταύτα, οί σημερινοί παραχαράκτες τής Ιστορίας τόλμη-σαν νά τόν ονομάσουν “ένθαρχη”, ένα πολιτικό, που έβλαψε όσο κανείς άλλος τήν Έλλάδα.

Πριν νά όλοκληρωθεί ή μελέτη τής στην Συνθήκη του Maastricht έχει καταστεί σαφές και στόν πλέον κα-κόπιστο πώς **ή συμμετοχή τής Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωσή δέν θά μπορούσε σέ καμία περίπτωση νά είναι προς όφελός τής**. Ή Ένωσή αυτή δημιουργήθηκε προκειμένου νά έπιστατήσει στήν Γροαία Ήπειρο τό σχέδιο γιά τήν έπιβολή τής μίας και οικουμενιστικής (παγκοσμίου) κυβερνήσεως. Δέν υπήρξε, ούτε υπάρχει, Έλληνας(!) πολιτικός που είχε ή έχει άγνοια των όλεθρίων έπιπτώσεων που συνο-δεύονται τήν ένταξη τής Πατρίδας μας στήν Ευρωπαϊκή Ένωσή.

Όλες οί κινήσεις που έγιναν, άλλα και εξακολουθούν νά γίνονται μέ πρόσχημα τήν “Ευρωπαϊκή πορεία” τής Ελλάδος **άποσκοπούν στή όλοκληρωτική παρά-δοση και τής Χώρας μας στό χάλαμα** αυτών που θέ-λουν νά αυτοσπακαλίσουν τήν ή Νέα Τάξη πραγμά-των”, ενώ δέν είναι τίποτε άλλο παρά οί συνεχιζό-μενοι ύβριστοι και ύπερφιάλων κατασκευαστών του πύργου τής Βαβέλ. Δέν υπάρχει τίποτε “νέο” σίς κινή-σεις αυτών των ανθρώπων, που διαιωνίζουν τήν μάχη έναντίον του Μόνου Δημιουργού του Σύμπαντος, του Τριαδικού Θεού μας!

M. B.

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Τήν 18ην Δεκεμβρίου ή Έκκλησία μας τιμά τήν μνήμην του μεγαλομάρτυρος Αγίου Σεβαστιανού.

Τοιχογραφία εκ τής 1. Μονής Βαρλαάμ Μετεώ-ρων, 16ος αιών.

«Τὰ γονίδια των Νεάντερταλ»

Του κ. Αθανασίου Β. Αβραμίδου, Αμ. καθ. Παθολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

Στό πολύ ένδιαφέρον άρθρο «Πατί εξαφανίστηκαν τά γονίδια των Νεάντερταλ στόν σύγχρονο άνθρωπο», υπάρχει μία άπλή άπάντηση, και αυτή είναι ή εξής:

Οί μόνες άρχαίες φυλές ανθρώπων, γιά τίς όποίες ύπάρχει υλικό που μπορεί νά δώσει μία λογική ιδέα γιά τήν εμφάνισή τους, είναι οί άνθρωποι του Νεάντερταλ και Cro - Magnon. Αρχαιότερο εύρημα τής φυλής του Νεάντερταλ θεωρείται ή σιαγώνη Heidelberg, που βρέθηκε στό χωριό Mauern τής Γερμανίας και έχει πηθικότητα ή ανθρώπινη χα-ρακτηριστικά.

Άλλοι σκελετοί βρέθηκαν στή χαράδρα Νεάντερταλ τής Γερμανίας, στό Βέλγιο, στή Γαλλία, στήν Παλαιστίνη, στή Ρωσία, στήν Αφρική, οί όποιοί έχουν τά νεαντερτάλια χαρακτηριστικά, που διαφέρουν κάπως από τά χαρακτηριστικά του σύγχρονου ανθρώπου, τά όποία και περι-γράφονται (Άποστ. Φράγκου: «Από τόν πηίκηο;». “Εκδ. «ΣΤΑΥΡΟΣ», σ.168-170).

Οί μελέτες γιά τόν άνθρωπο του Νεάντερταλ κατέληξαν στό όπi, «δέν έπρόκειτο γιά τόν ένδιάμεσο μεταξύ πηίκου και ανθρώπου», άλλα «γιά ένα πλήρη σύγχρονο άνθρωπο». Όπως όμολόγησε και ο W. Ho-wells, όπαδός τής «θεωρίας τής εξέλιξης». Μήπως, λοιπόν, τό έρώ-τημα «γιά τήν εξαφάνιση των γονιδίων των Νεάντερταλ» είναι, πλέον, και άνευ ούσιαστικής σημασίας!

Ο «άνθρωπος Νεάντερταλ» θεωρήθηκε όπi ήταν «ο ένδιάμεσος στήν εξέλιξη μεταξύ πηίκου και ανθρώπου». Οί μελέτες όμως, των υπαρχόντων όπολιθωμάτων σκελετών μέ νεαντερτάλια χαρακτηρι-στικά, κατέληξαν στό όπi έπρόκειτο περί άνθρωπου μέ παραμορφω-τική όστεοαρθρόπάθεια τής σπονδυλικής στήλης, ή όποία του προσέ-διδε τήν ιδιόρυστα παραμόρφωση του θώρακος, κλίση του σώματος και είδος βαδίσματος. Ένα συμπέρασμα, τό όποίον ούτε οί εξέλεκτικοί άμφοισβητούν πλέον.

Περί το άνυπόστατον του Γονιδιακού Ντετερμινισμού

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Νούνης

ΛΟΓΙΚΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ: Από τήν στιγμή που ο Θετικός Έπιστήμονες όμολογούν καθαρά και ζάστερα, ότι άγνοούν, άν πρό-κειται νά έπιβιώσει τό ανθρώπινο είδος, τότε γιάτί πάμπολλοι άνθρω-ποι τήν ήμπειστεύονται τυφλά ένίοτε και άόιακριτα;

Τό γεγονός μάλιστα όπi έξ αίτίας κάποιων έπιστημονικών και τε-χνολογικών ανακαλύψεων (τυρηνικής και ατομικής βόμβας Κ.Α.Τ.) που όδηγεί πρός τήν παντελή εξαφάνιση του ανθρωπίνου γένους, δέν μας προβληματίζει;

Τά περί «έγκεφαλικών νεκρών», «εκτρώσεως», «διακοπή κή-σης», «θεραπευτική άμβλύωση», «δωρεά όργάνων», «προγεννητι-κός έλεγχος», «εϋθανασία», «ευγονική», «τεχνολογικό μέθοδο αντι-σπλήμης» κ.ο.κ. όλα αυτά που μας ζεσταστρεύουν μιά ώρα γρηγο-ρώτερα, άλλα ΟΥΔΕΜΙΑ έπιστημονική άποψη, διά τά μετά θάνατον, δέν μας προβληματίζουν; Ή έπιστήμη έφύηρε σωρηδόν μεθόδους πώς νά πειθάνει οί άνθρώπους, έφηρε όμως και άλλα μέσα διατρι-ψεως του ανθρώπου, προσρώνει έστω, στήν βιολογική ζωή, άλλα τό πώς νά ζήσει πραγματικά πρό και μετά του τάφου, εξάπαντος τά άννοεί.

Συνεπώς: ποίος χώρος δύναται νά μς καθισχύσει, ΑΠΟΛΥΤΑ, τίς όντολογικές-ύπαρξιακές άνησυχίες μας;

Τό σημείον κλειδί τής έκπομπής που πρέπει νά κτυπήσει καρπιά-με μέσα μας, είναι ή έπιστημονική ευαγγελία όπi «δέν είμεθα σκλάβοι τής κληρονομικότητας μας!» Συναφώς, μάλλον δύναμεθα νά υπερ-βούμε και νά ξεπεράσουμε τά όποια έν γνώσει ή και άγνοία κληρο-νομικά πάθη, ελαττώματα, άμαρτήματά μας κ.ο.κ. Τούτο ός τό λά-βουν σοβαρά ύπόψη τά αδέλφια μας, τά λεγόμενα ΛΟΑΤ! άτομα, που κρβούνται όπισθεν του ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΥ έπιστημονικού, «γνοι-διακού Ντετερμινισμού».

Μόλις έκκυκλοφορήθη

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2017

ΤΗΣ Π.Ο.Ε.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2017

Έκυκλοφορήθι τό Ήμερολόγιο τής «Πανελληνίου Ορθοδόξου Ενώσεως» του έτους 2017. Είναι άφιερωμένο στόν πρόδρομο τής Ορθοδοξίας Άγιο Μάρκο τόν Ευγενικό, τόν έμπνευστή του πνευματικού μας πατρός Αρχ. Μάρκου Μανώλη.

Περιέχει άπόσπασμα όμιλίας του π. Μάρκου γιά τήν ζωή και τούς άγιους άγώνες του νειναίου Έπισκόπου τής Εφέσου Αγίου Μάρκου του Ευγενικού.

Μάς ύπενθυμίζει όπi ο Άγιος Μάρκος άντέξε σέ όλες τίς επι-βενσεις, όιστί ήταν κατηχησμέ-νος άριστα. Ήταν σκέυος εκλογής, είχε πλούσια τήν Χά-ριν του Κυρίου μας, ήταν στην ίδια γραμμή μαζί μέ τούς μεγά-λους Πατέρες, τόν Άγιο Γρηγό-ριο τόν Θεολόγο, τόν Άγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά. Ήταν ο λέων τής πίστεώς μας, ο μονομάχος τής Ορθοδοξίας.

Είναι έγχρωμο και καλαίσθητο.

Τιμάται 1 ευρώ

Νεανικά Ζητήματα

Οί έορτές μς είναι άπαραιτήτες! Γιατί;

1ον
«Είναι παλαιός ο νόμος νά εορτάζουμε...»
(Άγ. Ιω. Χρυόστομος)

Τώρα που έρχονται οί έορτές του δωδεκαμήρου, καλοί μου φίλοι, δηλαδή των Χριστουγεννίων, τής Πρωτοχρονιάς, των Φώτων κ.λπ. και όλοι τίς περι-μένουμε μέ πολύ μεγάλη λαχτάρα, προβληματίστη-κα μ' αυτό: **Στ' άλήθεια γιάτί όλο θέλουμε νά εορτά-ζουμε; Γιατί δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς τίς έορτές; Γιατί τήν αναζητούμε συνέχεια και άφορμές θέλουμε, γιά νά στήσουμε άμέσως πανηγύρι; Από που προέρχεται αυτή μας ή λαχτάρα και ο πόθος; Νομίζω πως αξίζει νά τό δούμε. Κι ός άρχίσουμε μέ τούτες τίς πρώτες σκέψεις ...**

Μάς τίς επιβάλλουν οί άνάγκες τής ζωής!

Σαφέστατα οί έορτές είναι εξαιρετικά αναγκαίες και άπαραίτητες στή ζωή μας. Δέν ύπαρχει περίπτωση ένας ψυχικά ύγιης άνθρωπος νά μή αισθάνεται βαθιά μέσα του τήν ανάγκη νά εορτάσει. Νά έκφράσει πανηγυρικά εκείνο που πιστεύει, εκείνο που αγαπά πολύ, εκείνο που λατρεύει, εκείνο που τόν έκπράζει άπολύτως, εκείνο στό όποίο άνήκει, εκείνο ακριβώς που ζει. Είτε πρόκειται γιά σπουδαία γεγονότα τής ζωής του, είτε τής οικογένειάς του, είτε του τόπου του, είτε του έθνους του, είτε τής θρη-σκείας του.

Γ' αυτό και οί έορτές άποτελούν άναπόσπαστο στοι-χείο τής ζωής κάθε ανθρώπου κι έτοιμένως κάθε κοινω-νίας μικρής ή μεγάλης, κάθε λαού, κάθε θρησκείας, κάθε πολιτισμού, κάθε έποχής.

Ή Ιστορία απέδειξε περίτρανα όπi ο άνθρωπος δέν μπορεί νά ζήσει χωρίς τίς έορτές. Ή κοινωνιολογία διακη-ρύπτει όπi δέν ύπάρχει καμία κοινωνία και κανένας πολι-τισμός χωρίς αυτές και γι' αυτό οί έορτές ανήκουν πλέον στό βαθύτερο είναι του ανθρώπου. Άναφέρει ο π. Αλέξ. Σμέλιαν: «Ο άνθρωπος δέν μπορεί νά ζήσει χωρίς δια-κοπές και έορτές, χωρίς έορτασμό. ... Καμία κοινωνία, κανένας πολιτισμός δέν έχει ύπάρξει δίχως έορτές».

Νά γιάτί οί άρχαίοι σοφοί (Δημόκριτος) έλεγαν τούτο τόν λόγο: «Βίος άνεστρατός μακρά όδός άπανδόγει-τος». Δηλαδή ζωή χωρίς έορτές είναι μία άπέραντη όδός χωρίς πανδόγειο, γιά νά ήσπαστούσε. Οί δέ Άραβες λέ-νε πως ή συνεχής λαϊκάδα όδηγεί στήν έρημο!» Κι αυτοί γνωρίζουν καλύτερα άπ' όλους μας τί θά πεί έρη-μος. Πόσο μεγάλη άλήθεια ή τήν καθημερινότητά μας δέν είναι αυτή!

Πραγματικά, ο καθημερινός μόχθος, χωρίς καμιά άνάπαυα, μπορεί νά εξατλήσει και τόν ισχυρότε-ρο όργανισμό. Είναι αδιανόητη, γιά νά μή πούμε άνόητη, μία ζωή γεμάτη προβλήματα, άγχος και υπέρταση, χωρίς τούς τρόπους εκκένωσης μέ τίς όποιους ο άνθρωπος βρίσκει συγκινησίες, ξεγνοι-ασία και άδολή έπικοινωνία μέ τούς άλλους. Έσπαφς και δραστηριότητες τέτοιες που τόν άνανε-ώσουν σωματικά, ψυχικά και πνευματικά και τόν με-τώβαλλουν περισσότερο σέ άνθρωπο, άλλα και σέ

Quo Vadis (πού πάμε); ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ !

Προσπαθούμε νά είμαστε αισόδοξοι, άλλα τά γε-γονότα βοούν τελειώς τό αντίθετο, όχι μόνο γιά τό παρόν άλλα κυρίως γιά τό πολύ άβέβαιο μέλλον.

Από παντού τά προβλήματα **καθημερινός** πολ-λαπλασιάζονται - «ένός κακού δοθέντος μύρια κακά έπαινάζονται».

Ή συντριπτική πλειονότητα τής πνευματικής ήγε-σίας όχι μόνον δέν σηκώνει τό άνάστημά τίς άλλα άπανταίως καθεύδει και πασχίζει νά «κόλλησθι στήν καρέκλα» και νά άναρρηθή ακόμη πιό ψηλά, όμνύνοντας γή και ύδωρ. Έτσι ο κάθε ένας «μυαδούρι-νος» και ο κάθε δοκησιματικός καθίσταται εκκρεμές και άλλοτε μέν τό παίζει άκρως δεξιός και άλλοτε κεντρώος και άκρως άριστερός.

Έτσι έφαρμόζονται:

Τό ρητόν: «τών οικίων ήμών έμπιστευμένον ήμείς άδομεν» και τό Γραφικόν: «άνήρ δίψυχος ακάταστατος έν πάσαις ταίς όδοίς αυτού» (Ιακ. 1,8).

Δηλαδή όσοι είναι διαρροσώπι ή πολυπρόσωποι και άνήκουν «όπου φούρεται άνεμος ευνοϊκός» είναι άκρως επικίνδυνοι γιά τήν εύημερία του συνόλου, τήν κοινωνική γαλήνη και τήν καθόλου πρόοδο του λαού.

Όλοι οί ιθύνοντες συμφωνούν «επί τού αύτώ» γιά εύτελη και είς βάρος του λαού δρώμενα και πρατό-μενα.

Μοιάζουν σάν ένα άνεγκέφαλο τελάλη που φωνά-ζει : «όλα τά βγάζουμε στό σφυρί **όσο κι όσο**, άρκεί κάτω από τό τραπέζι νά τά πιάσουν γερά έμείς και οί δικοί μας ...

Μοιάζουν οί ιθύνοντες σάν ένα άνάνικο και άνεγκέ-φαλο νοικοκύρη, τόν όποίο ο λανθασμένος προ-γραμματισμός τόν αναγκάζει νά ξετουλάι τήν μία μετά τήν άλλη άκίνητη περιουσία του, γιά νά επι-βιώσει και ξερεχυνώθι. Και όταν τελειώσι ή άκίνητη περιουσία του, βάζει **όσο όσο και τά τιμαφύλ του στό ζεπούλημα**. Όταν δέ τελειώσουν και αυτά, ή άπόγνωση τόν όδηγεί στήν άνηθικότητα, τόν έξευτε-λισμό, μέχρι και τήν αυτοκτονία ...

Οί ιθύνοντες έφαρμόζουν τήν παροιμία «έγώ μα-νούλα χάνομαι και σύ παντρεία γυνεύεις». Ένώ ή Αθήνα έχει χιλιάδες έλλειψεις και άνάγκες (ως π.χ. τά εκατομμύρια γούβες στήν άσφαλο και στό πεζοδρόμιο είναι παγίδες θανάτου), έν τούτοις οί ιθύνοντες σταπατούν τούς φόρους του βαρύτερα φορολογουμένου έλληνικού λαού, γιά νά όργανώ-νουν τούς άρρωστους όμοφυλόφιλους και νά τούς κάνουν «βρολιούλες» ...!!!

Και προτρέπουν όλους μας νά πάμε νά τούς χει-ροκρατήμ.

Έτσι ή ήθική κρίση όδήγησε στήν καλπάζουσα πρωτοφανή οικονομική κρίση τίς περισσότερες έλληνικές οικογένειες.

Οί πρωταίτιοι τής συμφοράς «ζούν και βασι-λεύουν».

Οί «φίλοι» έταίριοι μας έφαρμόζουν τά καταθνήδη σχέδια των σκεπτόων δυνάμεων, χαιδεύοντας τούς Τούρκους, που μς στέλνουν εκατοντάδες χιλιάδες δυστυχημένα πλίσματα λαθρομετανάστες και πρόσ-φυγες, που έγκλωβίζονται μέσα στήν Ελλάδα, νά νά μας δημιουργήσουν πάρα πολύ επικίνδυνες γάγ-γρανες και ασύλληπτες διανοήσεις δημογραφικά προβλήματα - μαμαεθανοποιήσεις τής Ελλάδος.

Ψεύδονται οί ιθύνοντες, όταν λένε όπi είναι μόνον με-ρικές δεκάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες και έξτρεμ-ιστές. Αυτοί θά γίνουν ή ταφόπλακα τής Ελλάδος ...

Μή άνοίγεις τό στόμα σου και τήν καρδιά σου στόν καθένα, ζητήμα είναι στους χίλιους κι έν ένας σέ καταλάβει ... » (Άγιος Σεραφείμ του Σά-ρωφ).

Πολλοί λίγοι οί άγνοι και ιδεολόγοι. Εύτυχώς βέ-βαια αυτοί οί λίγοι είναι μαχητικοί και άποφασισμένοι γιά τήν έπιστροφή σίς ρίζες μας.

Διατίθενται νά συσπειρώνονται γύρω από ύγιείς φορείς, που δέν βρίσκουν όμως κατανόηση από τούς ιθύνοντες.

Τό Τάμα του Κολοκοτρώνη και τών άλλων ήρώων τής Έθνικής μας Παλιγγενεσίας είναι τό μόν-ο, που θά άνανεγήνησθι και δέν τώνωσι τό κατα-

σύν – άνθρωπο. Οί έορτές έξ άλλου θέλουν και τή συμμετοχή των άλλων, ή όποία μάλιστα νά είναι όσο γίνεται μεγαλύτερη. Μέ τούς συνανθρώπους μας θέλουμε νά εορτάζουμε τά γεγονότα, νά πολλα-πλασιάζουμε τίς χαρές μας και νά μοιραζόμαστε τίς λύπες μας.

Όποτε οί έορτές είναι σαφώς ένταγμένες στά πλαίσια τής ορθής ψυχαγωγίας, τής τόσο άπαραίτητης γιά τήν ζωή μας. Τής ψυχαγωγίας εκείνης που θέλει νά μς ξε-κουράσει σωματικά, νά μς άνανεώσει ψυχικά και νά μς άνεβάσει πνευματικά.

Άν ο άνθρωπος γιά νά ζήσει πρέπει νά δουλεύει, και γιά νά μπορεί νά δουλεύει πρέπει νά άνταναίε-ται, ή δέ άνάπαυση αυτή είναι άναψυχή και χαρά, πόσο μάλλον ή έορτή που έτεκτείνει πολλαπλάσια τή χαρά μας.

Ναί, μία τέτοια ψυχαγωγία δημιουργεί ένα κλίμα που έκτονώνει, ένα ρυθμό που άνορθώνει, ένα μέσο που βελτώνει τήν ποιότητα τής ζωής, ένα τρόπο που άνα-ζωογονεί όλόκληρη τήν ύπαρξη μας.

Ναί, μία τέτοια ψυχαγωγία άσφαλώς και καταπολεμά τό άγχος, τήν καπνία, τήν μελαγχολία, τήν άνία, τήν ίδια τήν πλγή, όλα δηλαδή εκείνα τά στοιχεία που θέλουν νά κυριαρχούν στή ζωή μας.

Όποτε όχι μόνο μς άναπν

Παρέμβασις καὶ κείμενον εἰς τὴν Ἱερarchίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νοέμβριος 2016)

Τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

3ον

Ὅταν διάβασα γιὰ πρώτη φορά τὰ κείμενα ἔστειλα τίς ἀπόψεις μου με ἡμερομηνία 18-1-2016 καὶ τὸ 20-1-2016 πρὶν τὴν Συναχὴν τὴν Προκαθημένους τὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν σὸ Σαμπέτι τῆς Γενεύης τὸ διάστημα 21-28 Ἰανουαρίου 2016, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω γιατί οἱ ἀντιπρόσωποι μὰς δὲν ἔλαβαν ὑπ’ ὄψη τοὺς τίς παρατηρήσεις ποὺ διατύπωσα ἐγκαιρα, καὶ δὲν ἔθεσαν τὸ θέμα τῆς ἀλλαγῆς στὴν Συναχὴ αὐτῇ. Πιθανόν νὰ μὴ τοὺς ἐδόθησαν.

Ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο ἀπεστάλησαν τὰ τελικά κείμενα ποὺ υπεργράφησαν ἀπὸ τοὺς Προκαθημένους τὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν στὴν Γενεύη τὸν Ἰανουάριου τοῦ 2016 καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἀπέστειλε σέ ὅλους τοὺς Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μὰς ἐπιστολὴ (755/16-2-2016), μὲ τὴν ὁποία τοὺς προέτρεπε νὰ διατυπώσουν, ὅσοι τὸ ἐπιθυμοῦσαν, τίς παρατηρήσεις τους, γιὰ νὰ ληφθοῦν οἱ σχετικές ἀποφάσεις ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία.

Στὴν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο ἀφοῦ μελέτησαμε τίς παρατηρήσεις ὅσων Ἀρχιερέων ἀπέστειλαν κείμενα στὴν Ἱερά Σύνοδο, προτείνουμε στὴν Ἱεραρχία τοῦ Μαΐου 2016 τίς διορθώσεις, ἀλλὰθες, προσθήκες καὶ ἀφαίσεις. Ἐπιμονές, κάποιαι ἔχουν εὐθύνη, γιατί μὰς καθυσάραξαν καὶ δὲν μὰς ἐνημέρωσαν ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ συμμετοχὴ μὰς στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης νὰ εἶναι δυσχερής.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τοῦ ἔτους 2015-2016, ὅπως εἶχε υποχρέωση, συνεκάλεσε δύο φορές τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μὰς γιὰ τὸ σοβάρῳ αὐτὸ ἐτήμημα, ἥτοι τὸν Μάρτιο καὶ τὸν Μαΐο τοῦ ἔτους 2016 καὶ ἐμελέτησε διεδοκίμως τὰ ζητήματα αὐτά, πρῶτον γιὰ τὴν ἐπιλογὴν τὸν μέλυν ποὺ θὰ ἐκπρσωτώησουν τὴν Ἐκκλησία μὰς στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης καὶ δεύτερον τῆς προτάσεις ποὺ θὰ υποβόλονται στὴν Γραμματεία τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου γιὰ τὴν διόρθωση τὸν κείμενων.

Τίς ἀποφάσεις ποὺ ἐλήφθησαν τίς συμπεριέλαβα σέ ἄλλο κείμενό μου, ὅπως ἐπίσης κατέγραψα καὶ τὴν κατάληξή τους καὶ παρακεῖ ἐδῶ ἡ ἀναφορά σὲ αὐτά.

Ἐπειδὴ ὑπῆρχε ἀνησυχία σὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπεστάλη ἀπὸ τὴν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο καὶ Ἐγκύκλιος ποὺ διαβάστηκε σέ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, στὴν ὁποία γραφόταν ὅτι ἡ Ἱεραρχία ἔχει ἀπόλυτὴ πίστη στὴν διδασκαλία τὸν Προφητῶν, τὸν Ἀποστόλων καὶ τὸν Πατέρων· καὶ σέβεται σὸ συνοδικὸ πολίτευμα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας».

2. Ἡ νέα πρότασις τῆς Ἐκκλησίας μὰς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον

Ὅταν στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, κατὰ τὴν Συνεδρίαση τοῦ ἀπογευματινῆς τῆς Παρασκευῆς 24 Ἰουνίου, διαβάρθηκε ἡ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας μὰς στὴν ἐφ’ παραγράφῳ τοῦ κείμενου «Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον», ποὺ ἀναφερόταν στὸν προσδιορισμὸ τοῦ ἐκτός τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας Χριστιανικοῦ κόσμου καὶ ἔκανε λόγον γιὰ «Χριστιανικὲς Κοινότητες καὶ Ὁμολογίες», ἔγινε μεγάλῃ συζήτησις.

Καί’ ἀρχὸς πρέπει νὰ κάνω μία παρατήρησις. Ἡ φράσις «Χριστιανικὲς Κοινότητες καὶ Ὁμολογίες», ποὺ πρότεινε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι συντηρητικὴ ἢ κενσρανής. Ἦδη χρησιμοποιοήθηκε ἀπὸ ἀντιπροσώπων τὸν Ἐκκλησίαν στὴν συζήτησις ποὺ ἔγινε σὸ κείμενο αὐτὸ κατὰ τὴν Γ’ Προσυνοδική Πανορθόδοξή Διάσκεψιν (1986), ὅπως φαίνεται στὰ Πρακτικά, ἥτοι «Χριστιανικὲς οἰκονέειες», «αἱ ἐκτός τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας Χριστιανικαὶ Κοινότητες». Ἀκόμη, τότε ἔγινε λόγος γιὰ τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἀποκηρύξουν ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι τὴν δέουσα ἀutoσυνηείρσις, καθὼς ἐπίσης οἱ πρέπει νὰ γίνῃ μελέτῃ γιὰ τὸ τί μπορεῖ νὰ πῇ ἡ Ἐκκλησία γιὰ τοὺς ἐτεροδόξους καὶ πὺς νὰ τοὺς ἀποδέχεται’.

Ἐπίσης, καὶ ὁ Β’ Βατικανὴ Σύνοδος κάνει λόγον στὰ κείμενά τῆς γιὰ «Χριστιανικὲς κοινότητες» καὶ οἱ Χριστιανοὶ Ἀγγλικανῶ χρησιμοποιοῦν τὴν ἔκφρασις «Ἀγγλικανικὴ κοινωνία».

Πάντως, κατὰ τὴν συζήτησις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου μίλησε γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ προκλητικὸ τρόπο. Καί’ νὰ μὲν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μὰς ἀπάντησε τὸν πρῆτοντα καὶ σοβάρῳ τρόπο, ἀλλὰ τελικά καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν παρότρυνσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ νὰ προταθῇ μία νέα πρότασις ἔκανε τὴν Ἐκκλησία μὰς νὰ υποχωρήσῃ.

Νομίζω δὲ θὰ μπορούσε ἡ Ἐκκλησία μὰς νὰ ἐμμεῖνι στὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας, νὰ καταθέσῃ τὴν πρότασιν τῆς, νὰ γραφῇ στὰ Πρακτικά ἢ διαφωνία τῆς καὶ ἄς ἀποφασίαν οἱ ὅλας Ἐκκλησίες ὅ,τι ἤθελαν, ὁπότε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ εἶχε εὐθύνη. Τώρα φαίνεται ὅτι ἡ πρότασις αὐτὴ προήλθε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πρότασις υιοθετήθηκε ἀπὸ ὅλας τῆς Ἐκκλησίες.

Πάνω στὰ θέμα αὐτὸ θὰ τόνισα τρία σημεῖα.

α) Σαθρά ἐπιχειρήματα διὰ τὸν ὅρον Ἐκκλησία εἰς τὰς ομάδας τὸν ἐτεροδόξων

Θεωρῶ ὅτι ἔγινε μία «παράπληξη» τὸν μελῶν τῆς Συνόδου στὴν Κρήτῃ, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἰοχυρίσθησαν ὅτι τὴν περίοδον τῆς δευτέρης χιλιετίας οἱ Ὁρθόδοξοι χαρακτηρίσαν τίς αἰρετικές ομάδες ὡς Ἐκκλησίες, χωρὶς νὰ ἀναφερθοῖν ὁλοκληρωμένῳ σὸ θέμα αὐτὸ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ δυτικός Χριστιανισμὸς χαρακτηρίσθηκε ὡς Ἐκκλησίας κυρίως τὸν 20ῷ αἰῶνι, ὅταν διαφοροποιήθηκε ἡ ὀρθόδοξή ὀρολογία καὶ ἡ θεολογία ἀπὸ τὴν ὀρολογία καὶ τὴν θεολογία τὸν προηγούμενων αἰώνων, κυρίως μὲ τὸ διαγγέλμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅπως τὸ ἐπισημαίνα καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τὸν ἐργασίων τῆς Συνόδου στὴν Κρήτῃ, ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ σὲ μερικά κείμενα τῆς δευτέρης χιλιετίας τὴν λέξῃ Ἐκκλησία, ποὺ χαρακτηρίζει τίς Ὁμολογίες, ὡς τεχνικὸ ὄρο. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν γινόταν μὲ τὴν ἀκριβὴ διατύπωση, μάλιστα δὲ οἱ Πατέρες μὰς χρησιμοποιοῦσαν καὶ διάφορες ἄλλες βαρεῖες ἔκφρασεις. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς καθόρισε σαφῶς τὸ θέμα αὐτὸ, ὅπως φαίνεται καὶ στὸν Συνοδικὸ Τόμο τοῦ ἔ. Ὁικουμενικῆς Συνόδου τοῦ 1351. Γράφει: «ἐτέρον ὅστιν ἡ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀντιλογία καὶ ἔτερον ἡ τῆς πίστεως ὁμολογία». Δηλαδῇ, στὴν ἀντιλογία πρέπει κανεὶς νὰ χρησιμοποιοῇ κάθε ἐπιχειρηματολογία, ἐνῷ ἡ ὁμολογία πρέπει νὰ εἶναι σύντομη καὶ δογματικὰ ἀκριβολογικήν.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν δεύτερη χιλιετίᾳ τοὺς ἀποσχιθέντες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοὺς ὀνομάζαν Λατίνους, αἰρετικούς, Παπικούς, ἐτεροδόξους κ.λπ. Μάλιστα, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς, ὁ μεγάλος θεολόγος ὀχι μόνον τῆς δευτέρης χιλιετίας, ἀλλὰ καὶ ὀλων τὸν ἔποχων, τοὺς αἰρετικούς τοὺς χαρακτηρίζει ὡς ἄθεους, γιατί πιστεύουν σὲ ἕνα Θεὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει, ὅπως αὐτοὶ τὸν πιστεύουν καὶ τὸν κηρύσσουν».

Μερικοί, δυστυχῶς, ὑπεστήριξαν στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης ὅτι ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ἡ Σύνοδος τοῦ 1484, ποὺ καταδικάζει τὴν Σύνοδο τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας, καὶ ἡ Ἐγκύκλιος τὸν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τὸ 1848 χρησιμοποίησαν γιὰ τοὺς ὑπαικοὺς τῶν Χριστιανῶν τὴν λέξῃ Ἐκκλησία. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές, γι’ αὐτὸ θὰ γίνῃ μία μικρὴ παρουσίασις.

ι. Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός

Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός ἔγραψε μία ἐπιστολὴ

στὸν Πάπα πρὶν τὴν ἐναρξῇ τοῦ διαλόγου ἐκφράζοντας τὴν εὐκρινῇ διάθεσιν τοῦ γιὰ τὸν διάλογον, πρᾶγμα ποὺ δείχνει τὴν ἀγαθὴ προαίρεσιν τοῦ, ἐκφράζοντας δὲ καὶ τὴν βούλησιν ὅλης τῆς ἀντιπροσώπιᾱς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πορεύεται σὲ διάλογον καὶ νὰ ἀμφισβητῇ ἢ νὰ ὑβρίζῃ. Ὅμως, ὅταν διαπίστωση τὴν ὀλη νοοτροπία τὸν ἐκπρσωτῶν τὸν Λατίνων, τότε ἐκφράστηκε ἀνάλογα. Ἐτσι, ὁ ἅγιος Μάρκος ἦταν εὐγενής καὶ Ὁμολογητής.

Ἐχουν γραφῇ σημαντικά ἔργα, παρουσιάζοντας τὸν βίο καὶ τὴν θεολογία τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἐπισημαίνω δύο διατριβές, ἥτοι τοῦ Εἰρηνοῦ Μπουλόβις (νὺν Ἐπισκόπου Μπάτσας) μὲ τίτλον: «Τὸ μυστήριον τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι διακρίσεως τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Ἐφέσου τὸν Εὐγενικόν» καὶ τοῦ π. Δημητρίου Κεσκινῇ μὲ τίτλον: «Ἡ πνευματολογία τοῦ ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ἡ ἐπικαιρότητά τῆς». Ἐπίσης, ὑπάρχει καὶ ἡ διατριβὴ τοῦ Ἡρακλῆ Ρεράκη γιὰ τὸν ἀδελφὸ τοῦ ἁγίου Μάρκου, τὸν Ἰωάννη Εὐγενικό, μὲ τίτλο «Ὁ διάλογος Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως γιὰ τὴν ἔνωσιν τὸν Ἐκκλησιῶν τὸν ΙΕ’ αἰῶνα, κατὰ τὸν Ἰωάννη Εὐγενικό».

Διαβάζοντας κανεὶς προσεκτικὰ τίς τρεῖς αὐτές διατριβές διαπιστώνει τὸ ὅλο κλίμα ποὺ ἐπικρατοῦσε τὴν ἔποχῃ ἐκείνῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθόδοξῃ πατερικῇ θεολογία τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἰδιαίτερως ὑπογραμμίζω μερικά σημεῖα.

Πρῶτον, ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός ἦταν μεγάλος θεολόγος, φορεὺς τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, τὸν ὁποῖον ἐκφράζει θαυμαστάως.

Δεύτερον, ἀπὸ λαϊκὸς ἀκόμη, πρὶν γίνῃ Κληρικός, διαπνεόταν ἀπὸ τὸν πῶθο τῆς ἐννεώσεως Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ προετοιμαζόταν μὲ πῶθο καὶ ἥλιο γιὰ τὸ ἔργο αὐτό. Καὶ ἔνν ἐκίνησε μὲ πῶθο γιὰ τὴν ἔνωσιν, σταδιακὰ τὸν κατέλαβε «ἡ ἀπογοήτευσιν τοῦ θεολογικοῦ ἀδιεξόδου».

Τρίτον, ἡ σχετικὴ ἐπιστολὴ ποὺ ἐγράφη ἀπὸ τὸν ἅγιον Μάρκο, γιὰ νὰ δοθῇ στὸν Πάπα Εὐγένιο Δ’, στὴν ὁποία ἐπιστολὴ ὑπάρχουν μερικὲς φράσεις γιὰ τὸ διηρημένον Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κ.λπ., ἐγράφη μὲ προτροπὴ τοῦ Καρδινάλιου Ἰουλιανοῦ καὶ μὲ μεγάλον διαταγμὸ τοῦ ἁγίου, μὲ σκοπὸ, ὅμως, τὴν καλὴ ἐκβαστὴ τῆς συζητήσεως. Ὅμως, ὁ Ἰουλιανὸς δὲν ἐνδοκυσίασθηκε μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς, γιατί ἔκρινε τὸν Πάπα ὡς αἴτιο τοῦ σχίσματος μὲ τὴν προσρήσῃ τοῦ φιλοεκε, καὶ ἀντὶ νὰ τὴν δώσῃ στὸν Πάπα, τὴν παρέδωκε στὸν Ἀυτοκράτορα, ὁ ὁποῖος ἐξορίσθηκε καὶ ἀπαγόρευσε στὸ ἔξῃς νὰ μιλοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς Λατίνους, μὲ τὴν παρέμβασιν δὲ τοῦ Μητροπολίτου Νικαίης δὲν τιμωρήθηκε ὁ ἅγιος Μάρκος. Σὲ καμμία περίπτωση ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν ἐκφωνήθηκε ἐνώπιον τῆς Συνόδου.

Τέταρτον, ὁ ἅγιος Μάρκος ἐξέφραξε ὀλη τὴν θεολογία τὸν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, τοὺς ὄρους τὸν ὁποῖον ἐγγνώριζε καλῶς, πᾶνω σὲ αὐτοὺς τοὺς ὄρους περιέρισε τὴν συζήτησις ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ ἔφερε σὲ μεγάλῃ ἀμνηχανία τοὺς Λατίνους, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ θεολογικός διάλογος ποὺ ἄρχισε στὴν Φερράρα νὰ φθάσῃ σὲ ἀδιέξοδο καὶ ἡ Σύνοδος νὰ μετακινήθῃ στὴν Φλωρεντία.

Πέμπτον, οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρκου, δέχθηκαν πίεσεις καὶ ἀπειλές καὶ ἀντιμετώπισαν ὀόλους καὶ ἀπάσεις. Μάλιστα ὁ Ἰωάννης Εὐγενικός γράφει ὅτι πο-νοῦσαμε πολὺ, ὀχι μόνον γιὰ τὰ παρόντα καὶ τὰ ἐπερχόμενα δεινά, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας ἀφαιρέσει, ὅτι ὡς δούλοι συνεκελίσθημεν». Ἐπίσης, κάνει λόγον γιὰ μακροχρόνια στέρησις τὸν ἀναγκαίων, γιὰ «πείναν» καὶ «μῆδ».

Ἔκτον, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνόδου ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν ἔνωσιν μὲ ἀγάπῃ, ὑπέβαλε προτάσεις ποὺ δὲν γίνονταν ἀποδεκτές, ἦταν ἀγωνιστὴς καὶ ἡμέρος. Εἶχε εὐλακρινῇ διάθεσιν γιὰ τὴν ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας. Μετὰ δὲ τὴν Σύνοδο ἡ «πολεμική» τοῦ «ἐντοπίζειται κυρίως στοὺς συμπατριῶτες τοῦ Λατινόφρονες, παρά στοὺς παπικοὺς Λατίνους».

Ὁ καθηγητὴς Ἰωάννης Καμυρίης, χρησιμοποιώντας ἀπόψεις τὸν ἱστορικὸν τῆς Συνόδου ποὺ ἦταν παρόντες στὴν Σύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας, γράφει ὅτι ὁ ἅγιος Μάρκος καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνόδου θεωροῦσε τοὺς Λατίνους ὡς αἰρετικούς.

«Καὶ ἐν Φλωρεντίᾳ ὁ Μάρκος Εὐγενικός ἔλεγε πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἀντιπροσώπιαν, "ὅτι οἱ Λατῖνοι οὐ μόνον εἰσὶ σχισματικοί, ἀλλὰ καὶ αἰρετικοί" καὶ τοῦτο παρεσιώπησεν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν διὰ τὸ εἶναι τὸ γένος ἐκείνων πολὺ καὶ ἰσχυροτέρων ἡμῶν" (J. Harduin, Acta Consiliorum, Parisiis 1715 ἔξ.), καὶ "οὐκ ἤθελον (οἱ πρὸ ἡμῶν) θριαμβεῖν τοὺς Λατίνους ὡς αἰρετικούς, τὴν ἐπιτορροφὴν αὐτῶν ἐκδεχόμενοι καὶ τὴν φιλίαν πραγματευόμενοι" (S. Syroculi, Vera historia unionis non verae, 9,5. σ. 256)»¹⁰.

Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, σύμφωνα μὲ τὰ Πρακτικά καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα τῆς Συνόδου Φερράρας-Φλωρεντίας, θεωροῖσε πάντοτε τοὺς Λατίνους αἰρετικούς καὶ τὸ ἔλεγε στὴν ὀρθόδοξῃ ἀντιπροσώπιᾳ, ἀλλὰ ἡ ἀντιπροσώπιᾱ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας δὲν ἤθελε νὰ διατυπώνῃ δημοσίως γιὰ τίς δυσκόλες συνθήκες τῆς ἐποχῆς καὶ ὡς ἔκφρασις φιλίας, ἐπιτίγοντας τὴν ἐπιστροφὴ τῶν.

Ἀλλὰ, βεβαίως, ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός καὶ μετὰ τὴν Σύνοδο ἐκείνῃ, ὅταν εἶδε τὴν πραγματικὴν διάθεσιν τὸν Λατίνων, τότε ἐκφράστηκε πολὺ σκληρά. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπιστολὴ ποὺ ἀπέστειλε «τοῖς ἀπαταχ-οῖς τῆς γῆς καὶ τὸν νῆσων εὐρισκομένους ὀρθόδοξος Χριστιανούς».

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀρχίζει μὲ τὴν φράσιν: «Οἱ τὴν κακὴν ἡμῶς αἰχμαλωτιστὴν αἰχμαλωτιστατές καὶ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα τῶν Λατινικῶν ἔθνων καὶ δογματῶν θελήσαντες κατασύραι, τοῦτο μὲν οὐκ ᾔδουνήθησαν ἀναγεῖν εἰς πέρας.....». Ὁθερεῖ ὅτι πῆγε στὴν Βαβυλῶνα τὸν Λατινικὸν ἔθλιον καὶ δογματῶν καὶ μάλιστα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνόδου ἡμῶν αἰχμαλωτιστὴ. Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ γράφει: «Οὐκὼν ὡς αἰρετικούς αὐτοὺς ἀπεστράφημεν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτῶν ἐχωρίσθημεν.... αἰρετικοί εἰσιν ἄρα, καὶ ὡς αἰρετικοὺς αὐτοὺς ἀπεκώσαμεν»¹². Οἱ Λατῖνοι εἶναι αἰρετικοί.

Ὅσους ἐπιδικῶντας νὰ βρίσκοντι σὸ μέσον μεταξύ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τῶν Λατίνων, δηλαδῇ «οἱ τὴν μεσότητιν περιέποντες», οἱ ὁποῖοι ὀλλα ἀπὸ τὰ Λατικὰ ἔθιμα καὶ δόγματα ἔπαινον, ὀλλα ἔπαινον, ὀμως δὲν τὰ παραδέχονται (οὐκ ἂν ἔλινον), καὶ ὀλλα δὲν εἰπαινοῦν καθόλου, καὶ οἱ ὁποῖοι συμπεριφέρονταν περίπου σὰν τοὺς σύγχρονους Οἰκουμενιστές, τοὺς ὀνομάζει «ῤακολατίωνες» καὶ συνιστᾷ: «Φευκτέον αὐτούς, ὡς φεύγεις τὴν ἀπὸ ὀρεως, ὡς αὐτοὺς ἐκείνων, ἡ κἀκείνων πολλῷ ὀητίῳ χειρόνας, ὡς χριστοκατήλως καὶ χριστεμπόρους». Καὶ πῶ κάτω γράφει γι’ αὐτούς: «Φεύγετε οὐν αὐτούς, ἀδελφοί, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν· οἱ γάρ τοιοῦτοι ψευδοπῶστολοι, ἐργάται δόλου, μετασχηματίζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ»¹³.

Σημειώσεις:

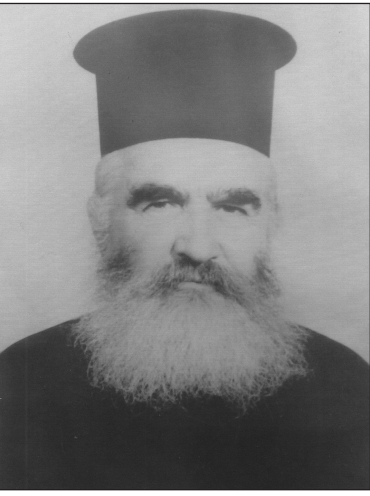
7. Γ’ Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξῃ Διάσκεψιν (1986), Πρακτικά, σελ. 103 κ. ἔξ. 8. Ἰωάννη Καμυρίῳ, Τὰ Δογματικά καὶ Συμβολικά Μνημεία τῆς Ὁρθόδοξης Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τόμ. Ι, ἐν Ἀθῖναις, 1960, σ. 378, 9. βλ. Γρηγορίου Παλαμά, Ἐργα, τόμ. 4, ΕΠΕ, σελ. 404 κ. ἔξ. 10. Ἰωάννου Καμυρίῳ, Τὰ Δογματικά καὶ Συμβολικά Μνημεία τῆς Ὁρθόδοξης Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τόμ. Ι, ἐν Ἀθῖναις 1960, σελ. 419 Π. Ιωάν. Ν. Καμυρίῳ, ἔνθ. ἄνωτ. τόμ. Ι, σελ. 421 12. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 425 13. Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 427-428.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Παπα-Νικόλαος Ζάχος

Ὁ ἐνάρετος, ἀφιλοχρήματος καὶ ὑπερπολύτεκνος ἱερεὺς

Τοῦ κ. Γεωργίου Θ. Μηλίτη, διδασκάλου

Ἡ γενετήριά του

Στὶς νοτιο-ανατολικές πλαγιές τὸν Ἀναρῶν βρίσκεται πνιγμένη μέσα στὶς καστανιές καὶ τίς βελα-νιδιές τὸ ἀμπελοχῶρι Μεσενικό-λης Καρδίτσας, κεφαλοχῶρι τῆς περιοχῆς. Ἀκόμα καὶ σήμερα συγκεντρώνει κάθε ἐποχὴ πλῆθος ἐπισκεπτῶν ποὺ ἐρχονται νὰ πε-ράσουν λίγες ξένοιαστες ὥρες στὴν κεντρικὴ πλατεία τοῦ χω-ριοῦ, νὰ γευθοῦν τὴν τοπικὴ κου-ζίνα καὶ νὰ πιοῦν τὸ φημισμένο κρασί, ποὺ παράγεται ἐδῶ, ποὺ εἶναι γνωστὸ ὡς «μαῦρο Μεσενι-κόλα».

Σ’ αὐτὸ τὸ χωριὸ γεννήθηκαν καὶ μεγάλωσαν μεγάλες μορφές ποὺ ἔπαιζαν σπουδαῖο ρόλο στὰ πολιτικά καὶ ἐκκλησιαστικά δράμα-τα.

να τῆς ἐποχῆς τούς. Μία ἀπὸ τίς χαρισματικές ἐκκλησιαστικές μορφές ποὺ γεννήθηκαν στὰ εὐλογημένα τοῦτα χωμάτα εἶναι καὶ ὁ μακαρίστος, ἐνάρε-τος, ἀφιλοχρήματος καὶ ὑπερπολύτεκνος ἱερέας π. Νικόλαος Ζάχος, κλη-ρικός ποὺ κέρδισε τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι ὀλων ὀσων τὸν γνώρισαν καὶ ἄρως ἀγαθὴ μνήμη στὴν Καρδίτσα, ὅπου ὑπηρετῆσε ἀνδιστειλῶς καὶ εὐόρκως τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ παιδικὰ του χρόνια

Ἀλλὰ ἄς πιάσουμε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ὁ παπα-Νικόλαος Ζάχος γεννήθηκε στὸ Μεσενικόλᾳ τὸ 1912 ἀπὸ πτωχοῦς μὲν ἀλλὰ φιλόδοξος γε-νεὶς τὸν Βασίλειο καὶ τὴν Ἑλᾶν. Ἦταν τὸ τέταρτο παιδί στῇ σειρά τῶν ἀδελφῶν του. Οἱ γονεῖς του, ἐν καὶ ἀγράμματοι, τὸν ἀνέβρισαν «ἐν παι-δείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου». Πάντα τὸν συμβόλευσαν πὺς νὰ συμπεριφέ-ρεται ὀχι μόνον στὸ στίπῃ ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπ’ αὐτό. Τὸν προέτρεπαν νὰ κάνει, κάθε πρῶτὸ καὶ βράδυ καθῶς καὶ πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸ φαγητό, τὸ Σταυρὸ τοῦ. «Παῖδί μου, τοῦ ἔλεγε ἡ μητέρα του, πρὶν πλავιάσεις νὰ κάνεις τρεῖς μετάνοιες καὶ νὰ σταυρώσεις τὸ προσκεφάλόν σου». Κάθε Κυριακὴ καὶ με-γάλη ἐορτῇ πῆγιναν οἰκογενειακὺς στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Ὁ μικρὸς Νικόλαος ἔμπαινε στὸ ἱερό καὶ βοήθοῦσε τὸν Ἱερέα στὰ καθήκοντά του. Ἐπειδὴ διακρινόταν γιὰ τὴν εὐφροία του, παρά τῇ φτωχείᾳ τους, τὸν ἔστε-λαν στὸ Διημοτικὸ σχολεῖο καὶ στῇ συνέχεια στὸ Σχολαρχεῖο, γιὰ νὰ μορ-φωθεῖ. Παράλληλᾳ μάθαινε καὶ τὴ βυζαντινὴ μουσικὴ ἔχοντας γιὰ δάσκα-λό του τὸν αἰώνηστο Μεσενικολῆ πρωτοψάλτῃ Κώστα Γῶγο.

Μὲ τοὺς γονεῖς το

Nà μὴ ὑποκύψουν οἱ ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς ἀθέους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

καιωμάτων (ΕΣΑΔ), προστατεύει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Συγκεκριμένα στὸ ἀρθρο 2 τοῦ πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβουλίσως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖο ἔχει κυρωθεῖ εἰς τὴν Χώρα μας διὰ τοῦ Νόμου 53/1974 ἀναφέρεται: Οἱ μαθηταὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μετέχουν εἰς τὸ μάθημα τῶν Θρηκευτικῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκδηλώσεις (προσευχή, ἐκκλησιασμός). Τὸ μάθημα πρέπει νὰ διδάσκαται εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ὥρων ἐβδομαδιαίως.

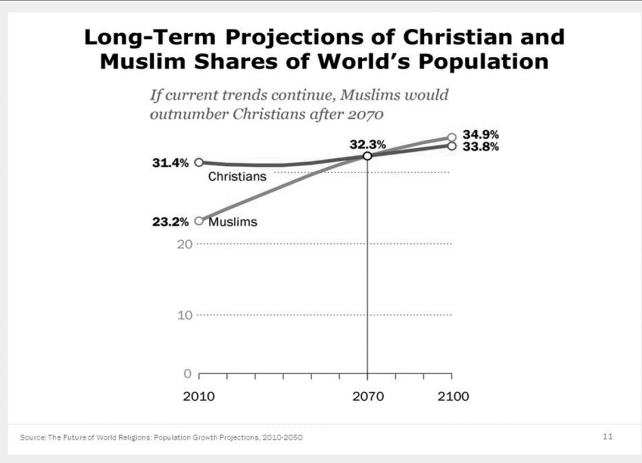
Οἱ ἐτερόθρησκοι, ἐτεροδόχοι ἢ θθεοὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν μόνον ἐφ’ ὅσον ἐπικαλεσθῶν θρησκευτικούς λόγους.

Τὰ ἴδια ἀκριβῶς δέχεται καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ΣτΕ (Εἰρη. Δημ. καὶ Διοίκ. 1998 σελίς 885 ἐπ.) ἡ ὁποία ἀκυρώνει πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Τί περιέριον πρωτοπουργία περιόδου Σημίτη) ὡς παράνομον καὶ ἀντισυνταγματικὴν, ἐπειδὴ περιορίζε τὸν χρόνον διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὴν Β΄ καὶ Γ΄ τᾶξιν τοῦ Λυκείου εἰς μίαν ὥραν ἐβδομαδιαίως ἀπὶ τὴν δύο.

Καὶ τῶρα τί ἱσχύει εἰς τὴν Εὐρύπτην, τῆς ὁποίας εἰμαστε μέλη; Κατὰ τὸν κύριον Γεώργιον Ἡλ. Κρίππα, καθηγητὴ τοῦ Ἐλευθέριου Πανεπιστημίου, Διδάκτορα Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Γερμανία: Εἰς τὴν χώραν αὐτήν, τῶς ἀρθρον 7 παράγραφος 3 τοῦ Συντάγματος ἀναφέρεται, ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ σχολεῖα ἀποτελεῖ τακτικὸ μᾶθημα (Ordentliches lntfach) ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν γίνεται σύμφωνα με τῖς ἀρχές τῶν χρσιστικῶν κοινοτήτων.

Ἡ ἴδια διάταξις τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος ἀναφέρει, ἐπὶ πλείον, ὅτι τὴν ὕλην τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τὴν καθορίζει ἡ Ἐκκλησία καὶ ὄχι τὸ Κράτος. Ἡ Ἐκκλησία διακρίνεται νὰ πραγματοποιεῖ ἐλέγχους καὶ νὰ διαπιστώνει, ἐὰν ἡ ὕλη ποὺ καθόρισε διδάσκαται (Διδάσκαλοι καὶ κληρικοί). Τὸ μᾶθημα εἶναι ἰσότιμο με ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ δὲ δικαιτήρια ἔχουν ἀποφανθεῖ ὅτι τὸ μᾶθημα αὐτὸ πρέπει νὰ διδάσκαται τοιάυτησον δύο ὥρες ἐβδομαδιαίως καὶ οἱ μαθηταὶ οφείλουν νὰ μετέχουν εἰς τὴν σχολικὴν προσευχή.

Τό 2051 οἱ Μουσουλμάνοι θά εἶναι περισσότεροί ἀπό τοὺς Χριστιανούς (πηγή: pewforum.org)

Αγγλία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν διδάσκαται κας κατηχητικὸ καὶ ὡς ὑποχρεωτικό.

Ἡ Ἀγγλικὴ Νομοθεσία ἀναφέρει ὅτι ὄχι μόνον τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἄλλα καὶ τὸ ὅλον εκπαιδευτικὸν σύστημα πρέπει νὰ βασίζεται στῖς χριστιανικὰς ἀρχές.

Αὐστρία: Καθεστῶς γιὰ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἀκριβῶς ὁμοιο με τὸ τῆς Γερμανίας (Μάθημα ὑποχρεωτικό, κατηχητικό, ἡ ὕλη του καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία). Ὑπάρχει συνταγματικὴ κατοχύρωσις.

Ελβετία: Τὸ ἴδιο καθεστῶς ὑπάρχει καὶ στὴν Ἑλβετία. Ὑπάρχουν μάλιστα καὶ ἀποφάσεις δικαστικές, οἱ ὁποῖες κατεδίκασαν γονεῖς, διότι δὲν ᾤπετανται τὰ τέκνα τους νὰ μετάσχουν εἰς τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν κατοχυροῦται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 27 τοῦ Ἐλβετικοῦ Συντάγματος ὡς κατηχητικὸ καὶ ὄχι ὡς ἀπλὴ θρησκευτολογία.

Βέλγιο: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν διδάσκαται ὡς ὑποχρεωτικό καὶ κατηχητικὸ ὅπως καὶ στῖς προηγούμενες χώρες.

Ἰταλία: Ἐχει συνάψει Κοινοκρότατο (συμφωνία) με τὸν Πάπα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναλαμβάνει νὰ διδάσκει τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Ὑπάρχει ἀκόμη ἀπόφασις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου (Μάρτιος τοῦ 1989), ἡ ὁποία ὑποχρεώνει τὸ Ἰταλικὸ Κράτος νὰ διδάσκει τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ δὲ καθηγηταὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ολλανδία: Τὸ 80% τῶν σχολείων εἶναι ἰδιωτικά καὶ χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος, διὰ νὰ διδάσκουν τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τὸ ὁποῖο κατοχυροῦται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Συντάγματος.

Ἰσπανία: Ἐχει συνάψει κοινοκρότατο με τὸν Πάπα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ δημόδια σχολεῖα. Ἡ ὕλη τοῦ μαθήματος καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία καὶ διορίζει τοὺς καθηγητὰς τοῦ μαθήματος.

Πορτογαλία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ σχολεῖα ἔχει εἰσαχθεῖ με τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 407/89, τὸ δὲ Συνταγματικὸ Δικαστήριον διὰ δύο αποφάσεων του 423/87 καὶ 174/93 ὑπέκρινε τὸ Πορτογαλικὸν Κράτος νὰ εἰσαγάγῃ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στὰ σχολεῖα, ἐπειδὴ ἡ πλειονότης τῶν Πορτογάλων εἶναι καθολικοί.

Ἡ χώρα ἔχει ὑπογράψει Κοινοκρότατο ἀπὸ 7.5.1940, με τὸ Βατικανὸν καὶ τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ὅτι ὑπερτερεῖ τοῦ Πορτογαλικοῦ Συντάγματος.

Ἰρλανδία: Διδάσκαται τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Σημειωτέον ὅτι τὸ Σύνταγμα σὲ πολλὰς διατάξεις του ἀναφέρεται στὴν Ἐκκλησία, στὸν Θεὸ καὶ στὴν Ἁγία Τριάδα.

Λουξεμβούργου: Ἐπικρατεῖ καθεστῶς παρόμοιο με τῆς Γερμανίας.

Δανία: Τὸ μᾶθημα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἔχει εἰσαχθεῖ εἰς τὰ Σχολεῖα διὰ τοῦ Νόμου τῆς 8.6.1966. Πολιότερα ἡ Κυβέρνησις τῆς Δανίας εἰσήγαγε εἰς τὰ σχολεῖα τὸ μᾶθημα τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς. Μετὰ τὴν προσφυγὴν τῆς ἐνώσεως Χριστιανῶν Γονέων στὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ε.Δ.Α.Δ.) ἐδέχθη ὅτι τὸ μᾶθημα τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ καταργηθῇ.

Σουηδία, Νορβηγία, Φιλανδία: Ἰσχύουν τὰ ἴδια, διότι πρόκειται περὶ χωρῶν ὅπου ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία εἶναι κρατικὴ καὶ δὲν ἀποτελεῖ χωριστὸν ὄργανισμὸν ἀπὸ τὸ Κράτος. Σὲ ὅλες αὐτὰς τῖς περιόδους διδάσκαται κανονικὰ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν, πλὴν ὅμως α) Οἱ κληρικοὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μπαίνουν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ νὰ κάνουν κήρυγμα (καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τὴν χρηματοδοτεῖ τὸ κράτος) β) Οἱ μαθηταὶ μὴ φορὰ τὴν ἐβδόμητά (κάθε Τετάρτη) φεύγουν ἐνυμνίτερα ἀπὸ τὰ σχολεῖα, διὰ νὰ πάνε νὰ παρακολοθηθοῦσιν μᾶθημα Θρησκευτικῶν ἐκτὸς τῶν σχολείων. Σήμερον ὑπάρχουν ἐν ἰσχύι νόμοι τοῦ κράτους ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν, ὅπως ὁ νόμος τῆς 3.12.1959 (γνωστός ὡς νόμος Μισέλ Ντεμπρέ).

Ἐπικρατεῖ ἡ ὅπισσις ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι Κράτος ἄθεο καὶ ὑπάρχει χωρισμός Κράτους - Ἐκκλησίας. Αὐτὸ δὲν ἱσχύει σήμερον.

Ἡ Γαλλία ἔχει θεσπίσει καθεστῶς ἀγνωγνωρίσεως τῶν Θρησκευτικῶν (καὶ ἔχει ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων) ἐκ δὲ τοῦ

Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ χρηματοδοτεῖ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν με ποσὸν ποὺ υπερβαίνει τὰ ἐπὶ διασεκατημῆρια ΕΥΡΩ.

Καὶ τῶρα τί ἱσχύει **στῖς νέες χώρες** ποὺ εἰσήλθαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσὴν τὸ 2004 καὶ τὸ 2007 (πρώην κομμουνιστικές χώρες). Ἐν συντομίᾳ:

Βουλγαρία: τὸ μᾶθημα διδάσκαται καὶ ὑπάρχουν ἐπίσης πολλὰ θρησκευτικὰ σχολεῖα.

Ρουμανία: τὸ μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 84/85 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. 268/2003.

Λιθουανία:Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη διὰ τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ ν. 89/1985.

Λετονία: τὸ μᾶθημα εἰσήχθη διὰ τοῦ Νόμου 7.9.1995, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι τὴν ὕλη τοῦ μαθήματος καθορίζει ἡ Ἐκκλησία.

Μάλτα: Τὸ Σύνταγμα καθιερώνει τὴν καθολικὴ Ἐκκλησίαν ὡς ἐπίσημη κρατικὴ θρησκεία. Ἡ ὕλη δὲ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Σλοβακία: Ὁ νόμος 308/1991 καθιερώνει τὸ δικαίωμα τῶν νέων ὥν νὰ ἀπαίτησουν τὴν διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ὑπὸ δὲ τοῦ Διατάγματος 536/1990 οἱ καθηγηταὶ τῶν θρησκευτικῶν καθορίζονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Σλοβενία: ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 229 τοῦ Συντάγματος.

Κύπρος: Διδάσκαται στὰ σχολεῖα τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Πολωνία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη διὰ τοῦ ἀρθρου 20 παρ. 3 τοῦ Νόμου 17/5/1989 καὶ ἀπὸ τὸ ἀρ. 53 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ ὕλη καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Τσεχία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 7 παρ. 1 ἐδάφ. (α) τοῦ Νόμου 3/2002. Ὑπ’ ὀνις ὅτι ἡ Τσεχία εἶναι Κομμουνιστικὸ καθεστῶς ἦταν ἡ μόνη χώρα τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐδιδάσκατο τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν πρωτοβουλία βεβαίως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι τοῦ κράτους.

Ἑσθονία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη διὰ τοῦ ἀρθρου 20 παρ. 3 τοῦ Νόμου 17/5/1989 καὶ ἀπὸ τὸ ἀρ. 53 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ ὕλη καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Τσεχία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 7 παρ. 1 ἐδάφ. (α) τοῦ Νόμου 3/2002. Ὑπ’ ὀνις ὅτι ἡ Τσεχία εἶναι Κομμουνιστικὸ καθεστῶς ἦταν ἡ μόνη χώρα τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐδιδάσκατο τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν πρωτοβουλία βεβαίως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι τοῦ κράτους.

Ἑσθονία: Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰσήχθη διὰ τοῦ ἀρθρου 20 παρ. 3 τοῦ Νόμου 17/5/1989 καὶ ἀπὸ τὸ ἀρ. 53 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ ὕλη καθορίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ὑγγαρία: Ἐπίσης διδάσκαται τὸ μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν καὶ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ κράτος.

Μετὰ τὴν διαπίστωσις ὅτι ὄχι μόνον τὸ Σύνταγμα ἄλλα καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβουσις Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΣΑΔ) προστατεύει τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὡς κατηχητικὸ (καὶ ἡ ὁποία σύμβασις ἔχει κυρωθεῖ ἀπὸ τὴν Χώρα μας), ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 885/1998 γιὰ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία 2 ὥρων ἐβδομαδιαίως, δίδουν τὰ ὅπλα στοὺς Ταγοὺς τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἀθέους πολιτικούς.

Τὶ πρεσβεύουν διάφοροι ἐπιφανεῖς διὰ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Ὁ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Γερμανῶν Καθηγητῶν ἐπὶ τῶν σχέσεων Κράτους - Ἐκκλησίας Von Campenhaußen, σὲ συγγραμμὰ του ὑπὸ τὸν τίτλον Staatskirchenrecht ἀναφέρει: «Τὸ κράτος ἔχει ἰδιὸν καὶ προσωπικὸν συμφέρον νὰ διδάσκατῃ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν, γιὰ νὰ διαπλάσει ἠθικῶς τὸν χαρακτῆρα τῶν Πολιτῶν τῆς.

Οἱ διαπρεπετέτεροι ἐκπρόσωποι τῆς Ἐγκληματολογίας πιστεύουν.

α) Ὁ Καθηγητῆς Γαρδικας ἀναφέρει: Ἡ ἀρχὴ τῆς μετανόας ἡ σπριζιμένη εἰς τὸν Ἀποστόλον Λουκᾶν (ἱθ. 8), ἥτοι ἡ μετάνοια δὲ ἔργων, εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν πρὸληψιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπὶ ταύτης στηρίζονται οἱ σύγχρονοι λαοὶ δραστηκὸν σωφρονιστικοὶ θεσμοί.

β) Ὁ Δασκαλόπουλος ἀναφέρει «Τὸ νῆγιστο καὶ ὕγιες θρησκευτικὸν συναίσθημα πρωτίστως δὲ ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναπτυσσόμενον ἐξυμνῶναι τὸν ἄνθρωπον, εἶναι δὲ αὐτὸν πτηνὴ ζωῆς, ἰσχύος καὶ ἐμπνεύσεως καὶ συνέχει αὐτὸν ἐν τῇς καταλοισθήσεως εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ εἰς πᾶσαν ἀλὴν ἀντικονωικὴν ἐκδήλωσιν.

γ) Ὁ γνωστός Γάλλος ποινικολόγος - ἐγκληματολόγος, καθηγητῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων (καὶ ἐκ τῶν συντακτῶν, τοῦ νέου γαλλικοῦ ποινικοῦ κώδικος) Leaute συνιστᾷ ὅτι καὶ ὁ ἐπίσης γνωστός ἐγκληματολόγος Ferni (ὁ ὁποῖος σημειώτεον ἐμφερεπὸ ἀπὸ ἀντικληρικιστικὰ συναισθημάτων) ἐπιπορθνὴν εἰς τὴν χριστιανικὴν πρακτικὴν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἐγκλήματος.

δ) Ὁ ἐπίσης γνωστός Γερμανὸς ἐγκληματολόγος Schneider ἀναφέρει ὅτι ἡ ἔλλειψις θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς παιδείας ἀποτελεῖ ἐξέχον ἀπὸν τῆς ἐγκληματικότητος.

ε) Οἱ Bouzat - Pinate ἀναφέρουν ὅτι τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον θρησκευτικῆς πρακτικῆς καὶ τῶν ἀνηλικῶν καὶ τῶν γονέων τῶν τοὺς ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἐγκλημα.

στ) Τὰ ἴδια ἀκριβῶς με τοὺς ἀνωτέρω ὑποστηρίζει καὶ ὁ Benjamin.

ζ) Ὁ Eisenberg θεωρεῖ τὴν θρησκευτικότητα ὡς ἀνασταλτικὸν παράγοντα τοῦ ἐγκλήματος.

η) Οἱ Elster - Lingemann θεωροῦν τὴν ἀποξένωσιν ἀπὸ τὸν Θεὸν ὡς ὀδηγούσαν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴν ἀντικονωικὴν συμπεριφοράν. Περαιτέρω ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀληθὴς ἠθικὴ δὲν εἶναι δυνατὴ ἄνευ θρησκείας καὶ ἐπίσης ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις αὐξάνεται ὅσον αὐξάνεται ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν. Τέλος ἀναφέρουν ὅτι ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ τὸν σημαντικότερον παράγοντα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐγκλημάτων.

θ) Ὁ Krenzer ἀναφέρει ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ναρκωτικῶν σήμερα ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς θρησκευτικότητος.

ι) Ὁ Munder ἀναφέρει ὅτι σημαντικὴν βοήθειαν εἰς τὸν Ἐγκληματιᾶν νέον δύναται νὰ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ θρησκευτικαὶ κοινοτήτες. Τὰ ἴδια δέχονται καὶ οἱ Gerner καὶ Harret.

Μετὰ τὰ ὅσα ἀναφέρουμε διὰ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ποὺ ἱσχύουν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἄλλα καὶ τὰς ἀποφίεις περὶ αὐτοῦ τῶν σπουδαιοτέρων ἐγκληματολόγων φρονῶν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, χώραν Μαρτύρων, Ἀγίων καὶ Ἡρώων, οἱ ὁποῖοι θυσιάσθησαν πρῶτον τὴν τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ μετὰ διὰ τῆς Πατρίδος τὴν Ἑλευθερίαν, καὶ ἀκόμη, ὅπου τὸ πρῶτον Σύνταγμα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀναφέρει ὅτι Ἑλλην εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οἱ ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ὑποκύψουν στοὺς ἀθέους πολιτικούς ποὺ μόνον συμφερόεις ἔφεραν στὴν Πατρίδα μας χωρὶς νὰ συμπεριληφθῶναι εἰς αὐτοὺς ποὺ ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν θείαν Ἀποκάλυψιν χαρακτηρίζε χληροὺς καὶ θὰ τοὺς ἐξέση.

Τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Ἰδρυσά τὸ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καὶ ὅπως ἀναφέρει ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον «καὶ πάλαι ἄβου οὐ κατοχισμένον αὐτῆς».

Ὁρθόδοξος Τύπος

3ον.-Τελευταῖον
Ἡ δὲ ἐπιστολὸν ἐνημέρωσις
πρὸ καὶ μετὰ τῆς ΑκΜΣ

Ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἁγιορείτικῆς μοναστικῆς πολιτείας, ἔχοντες λόγον εὐθύνης ἀναφορικὰ πρὸς τὰ θέματα πίστεως καὶ παραδόσεως, θεωρήσαμε ὡς ἐπιβεβλημένον πνευματικὸν καθήκον μας νὰ κινητοποιήσμε, μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ κατὰ τὴν τάξιν. Ἀπευθυνόμενοι λοιπὸν ἐντὸς τοῦ ἐτους 2016, με δύο δημόσιες ἀναικτές ἐπιστολὰς πρὸς ὑμᾶς, τὴν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν τόπου καὶ τοὺς Καθηγουμένους τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Κατ’ ἀρχάς, στὴν ἐπιστολὴ μας τῆς 13^{ης} Μαΐου 2016, πρὸ τῆς λεγομένης “ Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου” τοῦ Κολυμπαρίου Κρήτης, σὰς εἰχαμε υἱκὸς δηλώσει ὅτι, ἐὰν ἡ ἐν λόγω σύνοδος δὲν ὀρθοτομήσει τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ δὲν καταδικάσει τὴν παναίρεσιν τοῦ Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκευτικοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θὰ εἰμεθα, ὡς ἐκ τούτου, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐφαρμόσουμε τοὺς ἀρροδίσιους Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ὀρίζουν τὰ περὶ διακοπῆς μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου (δηλ. τὸν πατριάρχου).

Τέλος, ὅπως καὶ στὴ δευτέρα πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴ μας, τῆς 20^{ης} ἰουνίου 2016, σὰς εἰχαμε ὑποβάλει τὴν θερμὴν παράκλησιν καὶ σὰς εἰχαμε ἐπισπμεναι ὅτι νὰ ἀναμείνουμε, ἐντὸς ἐυλόγου χρονικοῦ διαστήματος, ἀφ’ οὗ συζητηθῇ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς λεγομένης Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου καὶ ὑφ’ ἡμῶν, ὡς τὸ κατ’ ἐξοχὴν θεσμικὸν ὄργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, νὰ ληφθεῖ μίᾳ ἐκάκθαρ θέσιν ἐναντὶ τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων. Τὸ ἐρώτημα ποὺ ἐξέκαθρα τίθεται καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀπάντησιν ἀνεμύνην πάντες οἱ ἀγωνιζόμενς πιστοὶ εἶναι: **οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου εἶναι ὀρθόδοξες ἢ αἰρετικές;**

Ἀντὶ ὅμως τῆς ὀφειλομένης σπουδῆς ὅπου ὤφειλε τὸ καθ’ ὑμᾶς ὄργανον νὰ ἐπιδείξει ἐναντὶ ἐνὸς τόσο σημαντικοῦ ζήτηματος, καίτοι ὡς Ἱερά Κοινότης πρὸ τῆς Συνόδου εἶχατε ἐκθέσει δι’ ἐπιστολῆς τὴν ἀντίθεσὶν σὰς ἐπὶ πῶν σημαντικῶν θεμάτων πίστεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσονοδικὰ κείμενα, ἀντ’ αὐτοῦ ὑπῆρχε ὄχι μόνον ἡ ἀπόλυτος σωτήρ, γιὰ τόσους μῆνες, ἀλλὰ καὶ κάποιες ἐκ τῶν Ἱ. Μονῶν προετρέξαν καὶ ἐνῆργησαν διωγμοί, κατὰ παράβασιν τῶν ἀρροδισίων διατάξεων τοῦ Κ.Χ.Α.Ο., ἐναντίον Ἀνιοειτῶν μοναχῶν, πρὶν κενὸν συνέλθει ἡ καθιερωμένη Διτλὴ Ἱερά Σύναξις. Συγκεκριμένα, κατὰ τὸ Πρ

“Άλυτον τὸ ζήτημα τῆς ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως

Εἰς τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος συνεδρίασεν ἡ ΔΙΣ. Τὴν ΔΙΣ ἀπηγορεύθη δι’ ἄλλην μίαν φορὰν τὸ ζήτημα τῆς ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως μὲ ἐπιβολὴν ἐπιτιμίων. Ποῖον τὸ φέλος; Παραδέτομεν μέρος τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς 8ης Δεκεμβρίου 2016:

«Ἡ Δ.Ι.Σ. ὑποπιάωντας τὴν Απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μελέτησεν ὅλα τὰ κείμενα, ποῦ ὑπεβλήθησαν καὶ ἀφορούν στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Συνόδῳ καὶ θὰ ἐκδόσιν ἀνακοίνωσιν πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ γὰν ἐκφοφάσεις τῆς Συνόδου. Ἐπίσης ἐλαβε γνώσιν τῆς Γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόδωρου Παταγεωργίου γιὰ τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιο: «Ενσω-

Μητροπολίτης μὲ ἀνάστημα!

Τὸν ἀπειλοῦν μὲ δικαστήρια, τοῦ ἀσκούν παντοῖου εἶδους πιέσεις καὶ ὁμως ὁ Σεβ. Χίου δὲν καταθέτει τὰ πνευματικὰ ὄπλα. Ὑψωσε καὶ πάλιν τὴν φωνὴν του, διὰ νὰ ὑπερασπιθῇ τὴν πατρίδα, ἐνὼ παρὰ τὰ ὅσα τοῦ καταλογίζουν συκοφανταί μεριμνᾷ μὲ κάθε τρόπον καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ὡς ἐπληροπορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» τῆς 7ης Δεκεμβρίου 2016:

«Στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμλίας τοῦ ὁ κ. Μάρκος ἐπίσπεσε στὶς ἀρετὲς ποὺ πρέπει νὰ ἔχει ὁ σύγχρονος χριστιανός, λέγοντας ὅτι πρέπει νὰ εἶναι πρῶτος καὶ μαχητὴς γιὰ τὴν πίστιν καὶ τὶς ἀρχές του, ὅπως ὁ ἅγιος Νικόλαος. Στὴ συνέχεια ὕψωσε τοὺς τόνους καὶ ἀπάντησε στὶς προκλήσεις τοῦ «κουλήσιου». «Οἱ δικαίῳ μας τίπολι ἰδιοκτησίας στὰ ἑλληνικά νησιά εἰναι ἀρχαιότεροι. Ἐγώμει καὶ ἐμεῖς ᾿χαριὰ» καὶ εἶναι πιὸ κτηνισμέναν» εἶπε ὁ μητροπολίτης προσθέτοντας ὅτι χρέος

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι

Δὲν ἔχει συμπληρώσει ἕνα μῆνα ἀπὸ τὴν ἀνάρρησιν του εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἁρτης καὶ ἀπὸ τὸς πρῶτας ἐπαφάς, τὰς ὁποίας εἶχεν, ἥτο διὰ τὴν μέριμναν ἀτόμων μὲ ειδικὰς ἀνάγκας. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ δελτίων τύπου τῆς ἱ. Μ. Ἁρτης τῆς 8ης Δεκεμβρίου 2016:

«Τὴν Τετάρτῃ 7 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Καλλίνικος, δέχθηκε τὴν ἐπίσκε-

«Μᾶς ἐκπλήττει δυσάρεστα...»

Ὁ Σεβ. Μεσσηνίας ἐπεσκέφθη τοὺς ὀλιγοστὺς παπικοὺς τῆς πόλεως τῆς Καλαμάτας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐνὸς Ἁγίου ποὺ ἠγωνίσθη κατὰ τὸν καιροδωξὸν τοῦ Ἀρείου! Ὡς ἐπληροπορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΘΑΡΡΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ» τῆς 9ης Δεκεμβρίου 2016:

«Μία εὐχάριστη ἐκπλήξη περιέμενε, προχθές, τοὺς καθολικοὺς πολίτες τῆς Καλαμάτας ποὺ εἶχαν προσέλθει στὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου γιὰ τὴν κυριακάτικη λειτουργία τους. Κι αὐτὸ, γιὰτι μετὰ τὸ πέρασι τοῦ ἱερέας ἀνακοίνωσε ὅτι

«Τὴν γὰρ πλοῦσιος σφόδρα...»

Ἐπληροπορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «PRESS TIME» τῆς 10ης Δεκεμβρίου 2016 τοῦ ἔξης:

«Καθῶλωσε ὁ Γαβριήλ. Ὁ Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας, Γαβριήλ καθήλωνε τὸ κοινὸ, μιλῶντας στὸ 10ο ἐπιχειρηματικὸ συνέδριο (CEO Summit 2016) στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν. Αναλύοντας τὴ σχέση τοῦ χρήματος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἶπε ὅτι «ἡ ἰδιοκτησία καὶ ὁ πλοῦτος δὲν ἀποτελεοῦν τροχοπέδη γιὰ κάποιον νὰ εἰσέλθῃ στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Σὲ ἀντίθεση μὲ κάποιους ποὺ ἀφορίζουν» τὴν

Νέα δίκη διὰ τὴν ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου

Ἵως λῦσις θὰ ἦτο εἶτε ἡ παραίτησις τοῦ Πατριάρχου εἶτε ἡ μνημόνευσις τοῦ Κανονικοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Ἁγίου Ὅρους Σεβ. Ἱερισσοῦ κ. Θεοκλήτου. Συμφώνως πρὸς ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «ΚΑ-ΘΗΜΕΡΙΝΗ» τῆς 10ης Δεκεμβρίου 2016:

«Μοναχοὶ τῆς «νόμιμης ἀδελφότητας» τῆς Ἐσφιγμένου, προσέφυγαν στὸ Πρωτοδικεῖο Θεσσαλονίκης ζητώντας τὸν ποὺ καταβλήθη ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ Δημόσιο τὸ ποσὸ τῶν 3.314.769 ευρώ, ὡς ἀποζημίωσιν γιὰ τὴ «θετικὴ καὶ ἀποθετικὴ ζημία ἡ ὁποία προέκυψε ἀπὸ κατὰλῃν τῶν κτηρίων τῆς μονῆς ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἀδελφότητα». Ἡ ὑπόθεσις ἦταν νὰ ἐδικαστεῖ ἐξ ἀναβολῆς, τὴν Τετάρτῃ στὸ Ἐ΄ Τμήμα τοῦ Πρωτοδικεῖου Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ ἀναβλήθηκε καὶ πάλι, τοῦτῃ τῇ φορᾷ γιὰ τῆς 12 Ἰανουαρίου τοῦ 2017... Ὁ μοναχοὶ τῆς

μάτωση τῆς Ὁδηγίας 2000/43/ΕΚ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχείρισις προσώπων ἀσχετῶς φυλετικῆς ἢ ἐθνικτικῆς τους καταγωγῆς...». Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τόσο ὡς πρὸς τὶς σχέσεις τῆς μὲ τρίτους ὅσο καὶ μὲ τὸ προσωπικὸ τῆς, καὶ εἰδικά στὸν τομέα τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἐργασίας, δὲν ἐπιπρεάζεται ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο νομοσχέδιο ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ἀρχῶν τῆς... Ἀκολούθως ἀποφάσισε, κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῶν διακόνων καὶ μοναχῶν Νικοδήμου Ἀνταλοπούλου, Τιμοθέου Σημιούκη καὶ Ἰουστίνου Καρανικόλα νὰ ἀναβάλουν καθεστὸν ὡς μέλη τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Σκόλας Ναυπακτοῦ, νὰ ἐπανετιβῇ αἰς αὐτοὺς τὸ ἐπίμιο τῆς ἀκωνωνοσίας...».

Μητροπολίτης μὲ ἀνάστημα!

ὁλῶν μας εἶναι «νὰ παραδώσουμε τὴν Ἑλλάδα στὰ παιδιὰ μας ἐλεύθερη». Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ Σεβ. Χίου δὲν καταθέτει τὰ πνευματικὰ ὄπλα. Ὑψωσε καὶ πάλιν τὴν φωνὴν του, διὰ νὰ ὑπερασπιθῇ τὴν πατρίδα, ἐνὼ παρὰ τὰ ὅσα τοῦ καταλογίζουν συκοφανταί μεριμνᾷ μὲ κάθε τρόπον καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ὡς ἐπληροπορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» τῆς 7ης Δεκεμβρίου 2016:

«Στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμλίας τοῦ ὁ κ. Μάρκος ἐπίσπεσε στὶς ἀρετὲς ποὺ πρέπει νὰ ἔχει ὁ σύγχρονος χρι-

στιανός, λέγοντας ὅτι πρέπει νὰ εἶναι πρῶτος καὶ μαχητὴς γιὰ τὴν πίστιν καὶ τὶς ἀρχές του, ὅπως ὁ ἅγιος Νικόλαος. Στὴ συνέχεια ὕψωσε τοὺς τόνους καὶ ἀπάντησε στὶς προκλήσεις τοῦ «κουλήσιου». «Οἱ δικαίῳ μας τίπολι ἰδιοκτησίας στὰ ἑλληνικά νησιά εἰναι ἀρχαιότεροι. Ἐγώμει καὶ ἐμεῖς ᾿χαριὰ» καὶ εἶναι πιὸ κτηνισμέναν» εἶπε ὁ μητροπολίτης προσθέτοντας ὅτι χρέος

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι

Δὲν ἔχει συμπληρώσει ἕνα μῆνα ἀπὸ τὴν ἀνάρρησιν του εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἁρτης καὶ ἀπὸ τὸς πρῶτας ἐπαφάς, τὰς ὁποίας εἶχεν, ἥτο διὰ τὴν μέριμναν ἀτόμων μὲ ειδικὰς ἀνάγκας. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ δελτίων τύπου τῆς ἱ. Μ. Ἁρτης τῆς 8ης Δεκεμβρίου 2016:

«Τὴν Τετάρτῃ 7 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Καλλίνικος, δέχθηκε τὴν ἐπίσκε-

«Μᾶς ἐκπλήττει δυσάρεστα...»

μετὰ τοὺς παρευρισκόμενων ἦταν καὶ ὁ μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μίλησε μάλιστα πὲ ὅσους εἶχαν προσέλθει. Ἡ ἐντύπωση, δέ, ποὺ ἔφησε ὁ λόγος του, σύμφωνα μὲ προσωπικὴ μαρτυρία καθολικοῦ δημότη, ἦταν πάρα πολὺ θετικὴ. Ὁ μητροπολίτης μπορεῖ νὰ βῇ ἐκπλήττει δυσάρεστα, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ μὴ δοῦμε καὶ τὸ θετικὸ τῆς προχθениς τοῦ κινήσεως, ἡ ὁποία, ἀν μὴ τί ἄλλο, δειχνεῖ τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἱεράρχη τελείως διαφορετικοῦ ἀπὸ τοῦς κήρυκες... τοῦ μῖσους ποὺ διαβάζουμε κάθε τόσο στὶς ἐφημερίδες...».

«Τὴν γὰρ πλοῦσιος σφόδρα...»

Ἐπιχειρηματικότητα...».

Σχόλιον Ο.Τ.

Ἐν καὶ δὲν γνωρίζομεν οὔτε τί ἐπακριβὲς εἶπεν ὁ Σεβασμιώτατος τοῦ οὔτε τὸ κίνητρον τῶν ὁσων εἶπεν, ἀς ὑπενηυχώσωμεν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου: «Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ: Ἄμην λέγω ὑμῖν διὰ δυσκόλους πλοῦσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάντων δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κἀμῆλον διὰ τρυφήματος ῥαβιδὸς διελθεῖν ἢ πλοῦσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.» (Ματθ. 19,23-24).

Νέα δίκη διὰ τὴν ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου

Ἐσφιγμένου, ποὺ ὑπολογίζονται σήμερα περὶ τοὺς ἑκατὸ, ἀρνούνται νὰ μνημονεύσουν τὸν Ὁρθόδοξο Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως... ἡ Ἱερὰ Κοινότητα συγκροτήσεν κατόπιν συν-εννοήσεως καὶ τὸ Φανάρι, νέα ἀδελφότητα, μὲ ἔδρα τῆς Καρφῆς, ἡ ὁποία συμμετέχει κανονικά στὶς διαδικαστεῖς τοῦ ὁργάνου καὶ ἀπολαμβάνει τῶν προβλεπόμενων ἀπὸ τὸν καταστατικὸν χάρτη προνομίων, ὅς ἀντίθεσις μὲ τοὺς (αὐτὸ)ἐγκλειστοὺς τῆς ἱστορικῆς μονῆς ποὺ παραμενοῦν ἀπορωμένοι, ὑποστηρίζόμενοι, πάντως, ἀπὸ τοὺς ἀνὰ τὸν πλανήτῃ πλαισιομηρολογίτες... Ἡ νέα ἀδελφότητα, ἀπαριθρῶμένη στὰ χαρτιά ἀπὸ 17 μοναχοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους σὺς Καραφῆς ἐμφανίζονται μόνο τρεῖς, θεωρεῖ οἱ τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον εἶναι υπεύθυνον γιὰ τὴν παρατενόμενη κατάληψιν καὶ προσέφυγε στὰ δικαστήρια διεκδικώντας οἰκονομικὴ ἀποζημίωσιν».

Ἀντὶ θεολογικοῦ λόγου ὁ Πατριάρχης Κων/πόλεως ὠμίλησε περὶ θαλασσῶν... καὶ ὑδάτων!

Τὸ ταξίδι τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱταλίαν δὲν ἦτο ἐπίσκεψις Ὁρθόδοξου Πατριάρχου. Εἶχε κυρίως συναντήσεις μὲ παπικοὺς, ὠμίλησε μὲ θέμα «Ἀδριατικὴ καὶ Ἴόνιον, θάλασσαι κοινωνίας» (Ι.), ἐνουθέτησε παπικοὺς ἱεροσπουδαστάς διὰ τὸ πὼς πρέπει νὰ διδάγῃ ὁ κληρικὸς καὶ μετέθετ' ἐν ἰδιωτικὸν ἀεροσκάφος εἰς Ἱταλίαν. Ἐξέλιπεν ἡ ἀπόλητις, ἀλλὰ ἐξέλιπε καὶ ὁ θεολογικὸς ρόλος καὶ λόγος τοῦ Πατριάρχου. Θὰ ἤδυνάτο τὰ ἴδια νὰ πρέξῃ καὶ ἕνας Καρδινάλιος! Θυσιάζονται ὅλα τὰ τῆς πίστεως διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ «κύρους»!

Ἐτοίμην δὲν σκέπτονται ὅσοι σκέπτονται πολιτικὰ καὶ ὅχι ἐκκλησιαστικά; Παραδέχονται τῆμα ἐκ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς 10ης Δεκεμβρίου 2016:

«Τὴν Πέμπτην, 7ην Δεκεμβρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, ἀποτελημένης καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Τρανουπόλεως κ. Γερμανοῦ καὶ Πέτρος καὶ Χερρονήσου κ. Γερασίου, τοῦ Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονου κ. Ανδρέου, τοῦ Ὁσιώτ. Μοναχοῦ κ. Νικόλου Διονυσίου καὶ τῶν Ἐντιμ. κ. Νικόλαος Μαγνί-να, Δημοσιογράφου-Φωτογράφου, καὶ κ. Θεμιστοκλέους Καρανικόλα, ὑπαλλήλου τῶν Πατριαρχείων, ἀφίχθη δι' ἰδιωτικὸν αεροσκάφους εἰς Brindisi Ἰταλίας, ὅπου ἐγένετο δεκάς ἐν τῷ αεροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπολίτου ἱταλίας καὶ Μελίτης κ. Γενναδίου καὶ τοῦ Σεβ. ΡΚαθολικοῦ

Τὸ ἀπόνεμα, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Domenico Callandro, ἔκλειθεν μεταβὰς δώδεκας εἰς Lecce κατέλυσεν εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Αρχιεπισκοπῆς ἔνθα ἀνέμενον Αὐτόν ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος-Μητροπολίτης Lecce κ. Domenico Umberto D' Ambrosio μετὰ συνεργατῶν του...

Στὴν Κυριακὴν, 4ην Δεκεμβρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, ἐχορησάσθη κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἱ. Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Lecce, εἰς τὴν ἐκκλησιάσθησαν ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος κ. Domenico Umberto D' Ambrosio καὶ πλείστοι ὀρθόδοξοι πιστοὶ ἐκ τῆς εὐρύτερας περιοχῆς. Εἰς τὸ τέλος ὁ Παναγιώτατος ἀντεφώνησε τὸν προσφωνήσαντα Αὐτὸν οἰκεῖον Ποιμενάρχην Σεβ. κ. Γεννάδιον καὶ ἀπηύθυνεν ἰδιώτερον χαιρετισμὸν ἱταλίτι. Τὴν μεσημβρίαν, πλείστοι καὶ τῶν ἐκκλησιασθέντων ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκ τοῦ συνέγχους ἐπισκοπίας μετὰ τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν δοθείσαν δεξιῶσιν ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπολιτικῆς Ἑλλογ, κ. Ἰζαμπέλας Bernardini d'Amenas-πο, εἰς τὸ ὀμνύμενον Μέναρον τῆς Χαιρετισμὸν ἀπηύθυνεν ὁ Ἑλλογ, κ. Ἰωάννης Νταβίλις, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Brindisi, Lecce καὶ Taranto, καὶ ἠκολούθησε γεῦμα εὐλογηθὲν ὑπὸ τοῦ Παναγιώτατος.

Τὸ ἀπόνεμα, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Domenico, ὁ Πατριάρχης συνητήθη μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐπαρχίας τοῦ πρὸς οὗς ὠμίλησεν ἱταλί-τι μετὰξὶ ἄλλων καὶ περὶ τῆς συγκλήσεως Ἁγίας καὶ Μεγάλῆς Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Καθ' ὁδὸν πρὸς Μπάρι, ἐπέσκεψθ' ἐν τῷ Ostuni Μετόχιον τῆς Μο-

Κοινὴ ἑκκλησιὰς θρησκευτικῶν ἡγетών δι' ἀγνοουμένους;

Μὲ πολὺ σεβασμὸν πάντοτε παρακολουθοῦμεν τὰ ἐθνικὰ δέματα Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, πόσον μάλιστα ὅταν ἀφοροῦν εἰς τραγωδίας καὶ ἀγνοουμένους. Ἀπορούμεν ὥστόσο περὶ αὐτῶν τὸν κοινὸν ἐκκλήσεων θρησκευτικῶν ἡγетών εἰς τί ἀποσκοποῦν. Ἐχουν καὶ ἄλλοτε γίνει διὰ τὸ ἴδιον ζήτημα καὶ δι' ἄλλα παρόμοια χωρὶς ἀποτέλεμα. Καὶ πῶς ἀλλήθως νὰ ἔχουν ἀποτελέσμα ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα εἶναι καθαρά πολιτικόν. Ἐπομένως ποῖα κίνητρα ὠδοῦν τοὺς θρησκευτικοὺς ταγοὺς εἰς κοινὰς ἐκκλησιάσεις; Τοὺς τὸ ἐξήτησαν οἱ πολιτικοὶ; Ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἴδιοι μὴπως νὰ διαδραματίσων πολιτικὸν ρόλον; Τί συμβαίνει; Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ βαθύτερον ἀντὶ ἁπλῶς νὰ λέγωμεν ὅτι εἶται εἶναι ἡ νέα τάξις πραγμάτων; Παραδέχου-μεν μέρος σχετικῶν ὁμοσιευ-ματος τοῦ KYΠE τῆς 10ης Δεκεμβρίου 2016:

«Οἱ ἡγέτες τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων στὴν Κύπρῳ ἔνωσαν τὴ φωνή τους μὲ τὶς γυναικίδες ἐκκλη-σιῆς τῆς Διερευνητικῆς Επιτροπῆς γιὰ τοὺς Ἀγνοουμένους (ΔΕΑ) γιὰ νὰ ἐνέψ πληροφορίες ἀναφορικὰ μὲ τὸ χῶρο ταφῆς Ἑλληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀκόμα ἀγνοεῖται. Σὲ ἕνα σύντομο ἀλλὰ περιεκτικὸ ὁπτικογραφημένον μῆνυμα, ὁ Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ἀν-εράρχη τελείως διαφορετικῶ ἀπὸ τοῦς κήρυκες... τοῦ μῖσους ποὺ διαβάζουμε κάθε τόσο στὶς ἐφημερίδες...».

μετὰ τοὺς παρευρισκόμενων ἦταν καὶ ὁ μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μίλησε μάλιστα πὲ ὅσους εἶχαν προσέλθει. Ἡ ἐντύπωση, δέ, ποὺ ἔφησε ὁ λόγος του, σύμφωνα μὲ προσωπικὴ μαρτυρία καθολικοῦ δημότη, ἦταν πάρα πολὺ θετικὴ. Ὁ μητροπολίτης μπορεῖ νὰ βῇ ἐκπλήττει δυσάρεστα, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ μὴ δοῦμε καὶ τὸ θετικὸ τῆς προχθениς τοῦ κινήσεως, ἡ ὁποία, ἀν μὴ τί ἄλλο, δειχνεῖ τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἱεράρχη τελείως διαφορετικοῦ ἀπὸ τοῦς κήρυκες... τοῦ μῖσους ποὺ διαβάζουμε κάθε τόσο στὶς ἐφημερίδες...».

Πῶς αἱ ἐκτρώσεις ἐγέννησαν τὸν νέον ὀλοκληρωτισμὸν - Ἐρχεται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ποὺς θὰ τὸ περιέμενε ὅτι στὴ χώρα ποὺ θεοότατο «Ἀνθρώπινα δικαιώ-ματα», στὴν πόλιν τοῦ «Φωτός», ἡ γαλλικὴ Βουλὴ θὰ ψηφίζε νόμο μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ἀντίθεσις στὴν ἐκτρώσιν θὰ μετατρέπηται εἰς ἀδίκην ση-ση στὴν ἀνακρινώμεθ'ι πρόσδεξις τῆς Γαλλίας.

Οἱ πληροφορίες ἀναφέρουν, ὅτι κύριος στόχος τῆς κυβερνήσεως εἶναι τρεῖς ἱστοτόποι: ivg.net, afterbaiz, καὶ ecoutelivg.org, οἱ ὁποῖοι καλοῦν τὶς γυναῖκες νὰ σκεφθῶν ψυχραιύτερα, πρὶν ἀποφασίσουν νὰ προχωρή-σουν εἰς ἐκτρώσιν, φιλοξενοῦν κείμε-να γυναικῶν ποὺ δὲν κατέφυγαν εἰς αὐτὴ καὶ δὲν τὸ με-τάνιωσαν γιὰ τοὺς κατέφυγον εἰς αὐτὴ ἔχον σοβαρὰ ψυχολογικὰ προβλήματα μετὰ. Κατὰ περίπτωση βο-θητοὺν πρακτικὰ καὶ οἰκονομικὰ τίς νε-αρές μητέρες. Ἐν ἥδερα ὅτι θὰ εἶχα ὅλη αὐτὴ τὴ βοήθεια, θὰ εἶχα λιγότε-ρὴ ἀγνία καὶ τὴν δίκαιαν τῆς ἐγκυ-μοσύνης» διαβάσωμεν σὲ μία ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦς. Καὶ σὲ ἄλλῃ σελίδᾳ: «Εἶχα κλεισθεῖ ραντεβού γιὰ ἐκτρώσιν. Ἀλλὰ δὲν πηγαί- ὄλη τὴ νύχτα τὴν ἔβγαλα ἀπὸ αὐτοκίνητον μὲ μουσικὴ, ἤθελα νὰ ἐχάσω καὶ. Καὶ μετὰ κατάλαβα. Κατάλαβα ὅτι ἀγαποῦσα ἀπὸ τὸ μωρὸ καὶ δὲν πηγαί το νο-σοκομεῖο. Λίγο ἔλειπε νὰ χωρίσωμε μὲ τὸν σύντροφό μου, ἀλλὰ δέχθηκε καὶ κατανόησι τὴν ἀπόφασή μου».

Οἱ Γάλλοι βουλευταί, ποὺ κλήθη-καν τὴν Πέμπτῃ 1η Δεκεμβρίου, νὰ ἀποφασίσουν, δὲν εἶχαν πρόβλημα μὲ τὸ δικαίωμα τῶν γυναικῶν στὴν ἐκτρώσιν. Στὴ Γαλλία, ἡ ἐκτρώσις ἀντικεῖ στὰ «θεμελιώδη δικαιώματα». Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐπέστημανε ὅτι ὁ νόμος δημιουργεῖ ἀδίκην γυνῆς καὶ εἶναι κατὰ συνέπεια ἐλευθεροκτο-νος. Μάλιστα ἐπεκατέστηκαν τὸ γνωστὸ μᾶς ἐβδομάδιον ἀσπρικὸ περιοδικὸν Σαρλί Ἐβρίντὸ ὅποιο, στὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφρασεως, πῆρε θέση κατὰ τοῦ νόμου. Μάλιστα τὸ περιοδικὸν κατηγόρησι τὴν Ἀρι-στερά ὅτι δίνει στὸ «τόσο προσωπικὸ ζήτημα τῆς ἐκούσιως διακοπῆς τῆς κύησης καὶ πρὸξενον ὀδύνων γιὰ πολὺς γυναικὶς ὀδολογικὸν χρῶμα». Ἡ κυβερνήσις, ἐκ μέρους τῆς, γιὰ νὰ ὑπερασπισθεῖ τὸ νομοσχέδιο κατέ-φυγε στὴν παρελθοντολογία: «Πρὶν τριάντα χρόνια κομνόντος καταβλή-ματὰ νὰ χειροφυρῶν, καὶ νὰ ἐμποδ-ίσουν τὶς γυναῖκες νὰ κάνουν ἐκτρώ-σιν. Σήμερα οἱ κληρονόμοι τοὺς συν-εχίζουν τὴ μάχην μὲτῶ τοῦ Διαβό-κτου». Ἐνδιαφέρον ἔχει νὰ σημει-ώσωμεν ὅτι ὁ Φρανσουά Φιλνὺς, ὡς ἡγέτης τῶν Ρεπουμπλικανῶν πλέον, ἀποτίσσει ἀπὸ τὴν ψηφοφορία, ἐνῶ

Ἀρχιεπισκόπου τῆς πόλεως κ. Do-menico Callandro. Ἐκείθεν μετα-βὰς δώδεκας εἰς Lecce κατέλυσεν εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Αρχιεπισκοπῆς ἔνθα ἀνέμενον Αὐτόν ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος-Μητροπολίτης Lecce κ. Do-menico Umberto D' Ambrosio μετὰ συνεργατῶν του...

Στὴν Κυριακὴν, 4ην Δεκεμβρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, ἐχορησάσθη κατὰ τὴν Θείαν Λει-τουργίαν ἐν τῷ ἱ. Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Lecce, εἰς τὴν ἐκκλησιάσθη-σαν ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος κ. Do-menico Umberto D' Ambrosio καὶ πλείστοι ὀρθόδοξοι πιστοὶ ἐκ τῆς εὐρύτερας περιοχῆς. Εἰς τὸ τέλος ὁ Παναγιώτατος ἀντεφώνησε τὸν προσφωνήσαντα Αὐτόν οἰκεῖον Ποιμενάρχην Σεβ. κ. Γεννάδιον καὶ ἀπηύθυνεν ἰδιώτερον χαιρετισμὸν ἱταλίτι. Τὴν μεσημβρίαν, πλείστοι καὶ τῶν ἐκκλησιασθέντων ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκ τοῦ συνέγχους ἐπισκοπίας μετὰ τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν δοθείσαν δεξιῶσιν ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπολιτικῆς Ἑλλογ, κ. Ἰζαμπέλας Bernardini d'Amenas-πο, εἰς τὸ ὀμνύμενον Μέναρον τῆς Χαιρετισμὸν ἀπηύθυνεν ὁ Ἑλλογ, κ. Ἰωάννης Νταβίλις, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Brindisi, Lecce καὶ Taranto, καὶ ἠκολούθησε γεῦμα εὐλογηθὲν ὑπὸ τοῦ Παναγιώτατος.

Τὸ ἀπόνεμα, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Domenico, ὁ Πατριάρχης συνητήθη μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐπαρ-χίας τοῦ πρὸς οὗς ὠμίλησεν ἱταλί-τι μετὰξὶ ἄλλων καὶ περὶ τῆς συγκλήσεως Ἁγίας καὶ Μεγάλῆς Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Καθ' ὁδὸν πρὸς Μπάρι, ἐπέσκεψθ' ἐν τῷ Ostuni Μετόχιον τῆς Μο-

Πῶς αἱ ἐκτρώσεις ἐγέννησαν τὸν νέον ὀλοκληρωτισμὸν - Ἐρχεται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ποὺς θὰ τὸ περιέμενε ὅτι στὴ χώρα ποὺ θεοότατο «Ἀνθρώπινα δικαιώ-ματα», στὴν πόλιν τοῦ «Φωτός», ἡ γαλλικὴ Βουλὴ θὰ ψηφίζε νόμο μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ἀντίθεσις στὴν ἐκτρώσιν θὰ μετατρέπηται εἰς ἀδίκην ση-ση στὴν ἀνακρινώμεθ'ι πρόσδεξις τῆς Γαλλίας.